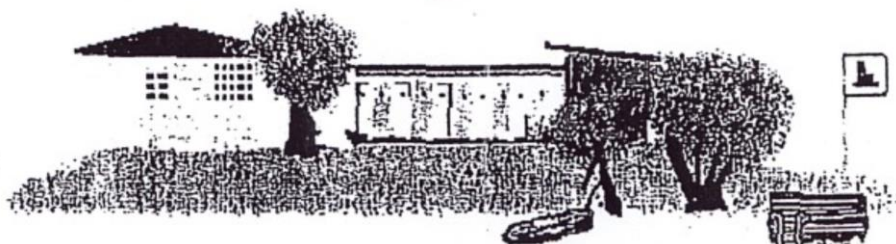
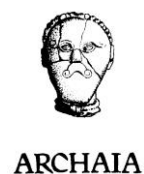

Spolek pro Senohrabskou plovárnu a přívaz
ŘÍČNÍ LÁZNĚ POD HLÁSKOU.

SENOHRABSKÁ PLOVÁRNA
L. P. 2022

Dvacátá šestá plovárenská sezóna

Po dvou letech, kdy nám sezónu pokazila covidová pandemie, jsme se opět mohli zhluboka nadechnouti a absolvovat celou sezónu bez větších restrikcí a omezení. Přívoz zahájil svůj provoz tradičně první sobotu v dubnu, tedy 2. dubna, a fungoval pravidelně až do poslední soboty v říjnu, kdy jste 29. října loď vytáhli z vody a po nezbytné údržbě uložili k zimnímu spánku. Jestliže jsme se v dobách covidových často obávali o zdraví našich nejbližších či kamarádů od řeky, paradoxně jsme oba pandemické roky všichni přežili v zdraví. Totéž se bohužel nedá říci o uplynulém roce, jelikož jednu smutnou zprávu doprovázela další. Na konci minulého a v průběhu tohoto roku bohužel naše řady navždy opustili tři naši dlouholetí a zakládající členové našeho spolku. Již na konci loňského roku, nedlouho po svém manželovi Jaroslavovi, zemřela paní Marta Příbíková, senohrabská kronikářka a dobrá duše a pamětnice této obce. Na jaře přišla další velmi smutná zpráva, že 10. března zemřela legenda zdejšího přívozu Vladimír „Mates“ Matoušek. A nakonec nedlouho před koncem sezóny nás rovněž nedlouho po svém manželovi Pavlovi opustila na počátku října zakládající členka a dobrá duše našeho spolku, paní Vlasta Rousová. Na všechny naše zasloužilé členy a milé kamarády, budeme s vděčností vzpomínat.

Přes tyto velmi smutné zprávy bych uplynulou sezónu považoval za standardní či spíše průměrnou, s ohledem na počet návštěvníků, stav vodní hladiny, přízeň počasí i naše tradiční a netradiční aktivity. Jejich škála se pochopitelně odvíjí od časových možností nejvytíženějších členů našeho spolku, na jejichž bedrech leží drtivá většina aktivit souvisejících s provozem přívozu i říčních lázní a jejich úklidem a údržbou. Velmi potěšitelná je skutečnost, že se nám snad v osobě Jirky Kuffnera podařilo získat převozníka, který bude schopen a ochoten obrazně převzít bidlo po Matesovi a po jarním zácviku se již pravidelně střídá v rytmu krátký – dlouhý týden s Vojtou Kašparem, přičemž v záloze byl vždy připraven převzít bidlo Pepa Hoffelner se syny Petrem a Honzou, či Tomáš Hnátek. Zajištění provozu přívozu a říčních lázní pro nás pochopitelně zůstává prioritou a z tohoto důvodu se nám příliš nedostává času, a pochopitelně ani financí, na další nezbytné činnosti, kterými je především postupné zvelebování svěřeného areálu či pořádání častějších a oblíbených kulturních akcí.

Počasí v letošním roce bylo prakticky identické s rokem loňským, řekl bych, že fakticky i horší, než v loňském roce. Jestliže jsme si v letech minulých zvykli na příjemné jarní teploty, dlouhá horká léta a léta babí na závěr sezóny, loni, a především letos, jsme se vrátili do dob našeho mládí, kdy nám prázdniny většinou propršely. Ještě ucházející počasí bylo na jaře, kdy po chladných dubnových dnech následoval teplotně příznivý květen a červen. Nutno ovšem říci, že srážkový deficit těchto měsíců se projevil na extrémně nízkém stavu vody v řece od jara prakticky až do závěru července, kdy v řece občas netekl ani kubík vody za sekundu. Prázdninové měsíce červenec a srpen byly teplotně

průměrné, a především srpen potom již byl poměrně chladný a deštivý. Přestože jaro bylo velmi suché, vegetace bujela po celou sezónu extrémním způsobem, což vyžadovala pravidelné sekání trávy na celé plovárně minimálně jednou za deset dnů. Suché jaro, doprovázené extrémním přírůstkem stále zelené trávy, bych nazval paradoxem „zeleného sucha“. A přispěl k tomu i deštivý závěr července, který na přelomu července a srpna konečně zvedl hladinu řeky vysoko nad normální stav, přičemž na pár dnů se hladina zdvihla až těsně k úrovni povodňového stavu, kdy jsme raději z bezpečnostních důvodů pár dnů nepřeváželi. Na počátku srpna se hladina ustálila mírně nad průměrem a takto optimálně nám vydržela až do závěru sezóny. Prázdninové měsíce, byť byly teplotně spíše průměrné a dnů s teplotou nad třicet stupňů bychom mnoho nenapočítali, byly často doprovázeny silnými bourkami a větrem, což se pochopitelně podepsalo na stavu plovárenské zeleně. Jen co jsme letos znovu obnovili loni větrem zničený informační panel, padaly na spodní loučku i na plovárnu v okolí loděnice větve z vrb a jedna vrba se dokonce celá zlomila a padla, naštěstí bez vážných následků, do prostoru plovárny. Ořezání větví vrb nad břehem spodní loučky a pokácení minimálně tří dalších vrb v okolí loděnce bude na jaře příštího roku nezbytně nutné, jelikož ohrožují nejen mobiliář plovárny (především loděnici), ale i její návštěvníky či osoby pohybující se po cyklostezce.

Výše naznačené informace o počasí avizují následující zhodnocení plovárenské sezóny opět jako průměrné a nijak nevybočující ze sezón uplynulých. Poměrně příznivé jarní počasí nás přinutilo dát koupací molo na vodu již 14. května, což mnoho lidí ocenilo a využívalo až do srpna. Návštěvnost v druhé polovině srpna citelně opadla a velmi škaredé září i říjen již nelákaly ke koupeli vůbec. Proto jsme přistoupili k vyzvednutí koupacího mola z vod řeky Sázavy již 24. září. Plovárenská sezóna tedy byla letos poměrně krátká, byť plovárnu využívali příležitostní plavci a otužilci ještě v průběhu listopadu.

Nejkrásnějším obdobím letošní sezóny tedy byl především květen a červen, avšak zvláště červen je poslední dobou poznamenán extrémním nárůstem školních výletů, které se každodenně valí na plovárnu v počtech pravidelně převyšujících minimálně pět tříd denně, což je počet na zdejší areál neúnosný. Vedle skutečnosti, že ze školních výprav náš spolek do prázdné pokladničky nezíská žádný finanční příspěvek, je často celodenní přítomnost vrískající drobtiny silnou kávou pro osazenstvo plovárny i faktorem, který odrazuje případné zájemce o odpočinek a klid v říčních lázních. V nelehké situaci nám bohužel často nepomáhá ni pedagogický dozor, který často nereaguje na absenci pravidel slušného chování, tedy že je dobré pozdravit, domluvit se na podmínkách pobytu, a především dodržovat návštěvní řád plovárny a slušně i ohleduplně se chovat k ostatním návštěvníkům plovárny. Přes naše prosby a upozornění, že se školy nenacházejí na veřejném prostranství, jsme každodenními svědky houpání se na koupacím pontonu,

nájezdů na opuštěnou převoznickou loď, mlácení dveřmi historických kabin a to vše doprovázené řevem a odhazováním odpadků v celém prostoru plovárny. Naštěstí existují výjimky, a senohrabská škola i školička k nim rozhodně patří, které potvrzují pravidlo. Těmto školám, často se k nám vracejí již poněkolkáté, rádi poskytneme nadstandardní služby v podobě sportovního vyžití, zapůjčení společenských her či sportovního náčiní, opékání buřtů na ohni či výletů lodí po řece Sázavě. A velmi příjemné je, že naši plovárně občas v podvečerních hodinách pravidelně trénují senohrabští lyžníci a běžci.

Vedle starostí o údržbu a provoz plovárenského areálu bychom chtěli rozvíjet jeho kulturní a společenský život, avšak tento rozvoj pochopitelně naráží na naše finanční a kapacitní možnosti. Areálu si nesmírně vážíme a rozhodně jej nechceme zatížit nevhodnými komerčními aktivitami. Proto se snažíme pořádat akce, jejichž interprety či spolupořadatele dlouhodobě známe. A právě takovou akcí je již pravidelná narozeninová párty našich kamarádů z osady Dejvické nádraží, kteří se na senohrabskou plovárnu pravidelně (letos již popáté) sjíždějí na přelomu května a června, aby společně oslavili významná životní jubilea. Nejinak tomu bylo letos, kdy ve dnech 3. až 5. června oslavil své šedesáté narozeniny Zdeněk „Fidel“ Hofman a nekulatá výročí potom Kuláč, Hrádek, Robert a náš převozník Vojta. Akci v sobotu v podvečerních a večerních hodinách doplnila živá hudební produkce v podání skupin Střešovická kramle a Tři čtury, přičemž tato wood-coreová legenda, útočící na všechny oblastní kola soutěžního hudebního festivalu Porta, na naší plovárně vystupuje každoročně, a tak jsme si s nimi i letos mohli zazpívat naši osadní hymnu SÁZAVA. Tak tedy zase za rok: „Zabalim oheň, pomůčim deku“.

Rozvolnění epidemických opatření nám umožnilo rovněž připravit a uspořádat jeden koncert legend osmdesátých let minulého století, který jsme připravili na 18. června, kdy na plovárně postupně vystoupily skupiny Ultrapunk, MCH Band s legendou alternativní scény Mikolášem Chadimou a Garage s charismatickým zpěvákem Tony Ducháčkem. Příjemné počasí, a doufám i zdařilá dramaturgie, přilákala do areálu říčních lázní snad i několik stovek návštěvníků (odhady se různí od 200 do 300), kteří se nepochybně dobře bavili a na závěr si i zatancovali. Podobné akce se postupem času stávají oblíbené a stále početněji navštěvované, i když dvouletá covidová pauza poněkud znejasňuje toto přímočaré srovnání. Na větší množství návštěvníků mělo nepochybně vliv i dobrovolné vstupné, které jsme tentokrát zvolili, jelikož i v předchozích případech, kdy jsme vybírali standardní vstupné, byly podobné akce citelně prodělečné. Ani v letošním roce tomu nebylo jinak, jelikož celkové výdaje na realizaci koncertu činily 85.000,- Kč (40.000,- Kč – honorář interpretům; 20.000,- Kč – zajištění pódia a zvučení; 25.000,- Kč – pohoštění a prodej) a příjmy 39.800,- Kč (dobrovolné vstupné, prodej občerstvení). A to jsme ještě zaplatili 4.200,- Kč Ochranému svazu autorskému, který si naši produkci nenechal ujít. Domníváme se však, že účelem našeho spolku je rovněž zajišťování pravidelného kulturního a společenského života návštěvníků areálu

říčních lázní a pokud odcházejí spokojeni, nelitujeme ani my vynaložených prostředků.

Již se stalo tradicí, že jednou za rok využívá plovárnu ke svému zasedání Středočeská archeologická komise, jejímž předsedou je náš pan převozník Vojtěch Kašpar. Tato komise sdružuje všechny archeologické organizace (muzea, památkové ústavy, ústavy) působící na území Středočeského kraje a na svých jednáních koordinuje činnosti při výkonu archeologické památkové péče na území Středočeského kraje. V letošním roce se zasedání uskutečnilo na příjemně sluníčkem vyhřáté plovárně v pondělí 13. června, za účasti starostky Senohrab paní Jany Svaškové, která účastníky této komise přivítala a následně sledovala i část zasedání. Účast zástupců municipalit či zřizovatelů a ředitelů muzeí, galerií či ústavů na zasedání této komise bývá běžná a zvyšuje prestiž komise, takže jsem velmi rád, že účastníci komise se mohli s dosluhující starostkou Janou Svaškovou přímo seznámit a pohovořit s ní. Účastníci komise opět vřele ocenili charisma a krásu areálu říčních lázní a vyjádřili touhu se na tomto místě setkat opět za rok. Někteří odcházeli prakticky až s blížícím se soumrakem.

Areál plovárny máme dlouhodobě pronajatý od vlastníka, obce Senohraby, a to na základě nájemní smlouvy ze dne 1. dubna 2016 a dodatku č. 1 k této smlouvě ze dne 23. dubna 2021 na dobu neurčitou, a tudíž nejsme nuceni opětovně uzavírat nové nájemní smlouvy či dodatky k této smlouvě. Tato skutečnost nám umožňuje připravit konkrétní podobu dlouhodobého výhledu rozvoje provozování říčních lázní a otevírá nám možnosti případných žádostí o nezbytné dotační tituly, které je možno fakticky realizovat pouze v případě déletrvajícího nájemního vztahu. Možnosti jsou v podstatě dvě. Připravit podklady ke komplexní revitalizaci, obnově a dostavbě areálu a čekat na vhodnou příležitost získat na tento projekt finanční prostředky nezbytné k jeho realizaci. Nebo postupovat systémem postupných kroků, které jsme schopni realizovat v rámci jednoho roku a velkorysý projekt komplexní revitalizace paralelně připravovat. Tato varianta nám v současné době přijde schůdnější a realističtější. Proto jsme v letošním roce společně s paní starostkou Janou Svaškovou intenzivně připravovali realizaci kompletní výměny drobného plovárenského mobiliáře a hracích prvků dětského hřiště, které jsou po dvanácti letech od instalace na prahu životnosti a v některých případech až za její hranou. Společně se specializovanou společností Hřiště pod květinou s.r.o. vznikl projekt výměny a doplnění lázeňského mobiliáře o nové prvky dětského hřiště, laviček a stolů či sezení u ohniště. Tento projekt je zpracován v podobě konkrétní projektové dokumentace i s rozpočtem a je domluveno, že na tento projekt obec požádá o konkrétní dotační titul, který by umožnil jeho realizaci ještě v průběhu příštího roku. Finanční objem nutný k realizaci tohoto projektu je nad rámec možností našeho spolku a z tohoto důvodu je nutné se na jeho realizaci domluvit s vlastníkem areálu. Z podzimních komunálních voleb vzešlo obměněné zastupitelstvo obce a naším úkolem bude na léty prověřenou

spolupráci s obcí navázat a společně pokračovat v postupné obnově říčních lázní.

Paralelně s tímto konkrétním projektem připravujeme s architekty a projektanty studii rekonstrukce a rozvoje mobiliáře říčních lázní ve smyslu již sepsaného projektu údržby, oprav, obnovy a provozu lázní, nového provozního a návštěvního řádu říčních lázní, přívazu a stanového tábořiště, podrobné ekonomické rozvahy a návrhu na zachování historického potenciálu místa, který člen výboru Vojtěch Kašpar připravil a předložil obci v rámci minulého výběrového řízení v roce 2016. Proto jsme i letos pokračovali v konzultacích a sondaovali možnosti rozšíření plovárenského mobiliáře i služeb. Stěžejním úkolem je pochopitelně rekonstrukce dožívajících stávajících lázeňských kabin, velmi potřebnou se jeví možnost úprav břehu řeky pro větší komfort koupajících a pro zřízení vodáckého přístaviště s pohodlnějším vystupování a uvazováním lodí a v neposlední řadě bychom rádi kultivovali stávajících krajně nevzhledné sociálních zařízení, jehož vybavení již po letech jeví známky značného opotřebení a kapacitně nepostačuje. Existence jednoho elektrického bojleru na noční proud nestačí současným standardům stanových tábořišť a doposud stále ne zcela bez zápachu fungující čistička odpadních vod by měla projít kýženou úpravou, aby se do jejího okolí nadále občas nelinuly čpavkové výpary. S potěšitelným rostoucím zájmem návštěvníků o senohrabskou plovárnu se nám postupně nedostává lázeňských kabin, chybí zázemí pro skladování sportovního náčiní, především lodí, zcela chybí zázemí pro odpadové hospodářství či kabiny pro návštěvy rodin s dětmi i místo, kde si můžou návštěvníci plovárny či stanového tábořiště uzamknout věci. Zájem o využívání lázeňských kabin je stále velký a s každou další sezónou roste. Je nám zcela jasné, že naše pravidelné a nevelké příjmy z lázeňské činnosti, stanování a sponzorských darů, nám realizaci takto velkorysého projektu neumožní. Proto příprava této studie je bezpodmínečným prvním krokem k následnému požádání o finanční podporu následné realizace. Naše stávající finanční prostředky nám umožňují hradit pouze náklady na běžný provoz a nezbytné drobné úpravy a opravy, ale nezbytná rekonstrukce, či spíše totální náhrada stávajících dožívajících kabin, je bohužel stále nad naše síly a bez finanční podpory obce a grantových titulů si neporadíme.

S již zmiňovanými postupnými kroky se nám v uplynulém období leccos podařilo, a to s výraznou podporou a pomocí obce Senohraby. Proto bych na tomto místě chtěl vyjádřit poděkování končící starostce, paní Janě Svaškové i dosluhujícímu místostarostovi Milanu Krautovi, s nimiž jsme po celá dvě minulá volební období realizovali značné množství projektů, které výrazně přispěly k záchraně a fungování celého areálu. Oba nám bez ohledu na dny volna či pracovního klidu, svátky a prakticky v kteroukoli denní či noční hodinu pomáhali řešit každodenní drobnosti a provozní komplikace (pády stromů, stržené elektrické vedení, stržené lávky přes potok Mnichovku, prasklé vodovodní potrubí, nefungující čerpadlo ve studni či špatně fungující záchody).

Vedle těchto každodenních starostí se nám v kooperaci a s finančním přispěním obce podařilo v uplynulých letech kompletně vyměnit elektroinstalaci v převoznickém domečku, připojit jej na nový rozvaděč, kompletně byla vyměněna a osazena nová dřevěná okna a střecha dostala nové okapy. Rovněž byla realizována zcela nová čistička odpadních vod a celá plovárna byla obehnaná novým a vkusným oplocením. Ve všech případech bychom bez přispění obce tyto projekty realizovat nemohli a díky jsou tudíž na místě.

Z krátkodobých projektů, které bychom chtěli realizovat a snad zvládneme z vlastních finančních zdrojů, bych rád zmínil plánovanou rekonstrukci a zateplení podlahy v převoznickém domku a realizaci nezbytných zpomalovacích retardérů, které by odradily cyklisty od bezohledné jízdy přes plovárnu. Dalším dílčím projektem, který považujeme za nezbytný a smysluplný, je instalace osvětlení nad lázeňskými kabinami a nad lávkou přes Mnichovku, které z bezpečnostního hlediska považujeme za nezbytné. Nezbytná bude rovněž před následující sezónou oprava nájezdu na protějším břehu na zlenické straně a kompletní oprava koupacího mola včetně nových dřevěných podlážek. V havarijním stavu je rovněž levý břeh Mnichovky za brodem, který bohužel podemlela vody natolik, že hrozí zřícením. Z tohoto důvodu musíme přistoupit k jeho zpevnění, pokud možno již brzy na jaře, přičemž za tímto účelem nám Karel Rys složil na parkovišti za Mnichovkou velkou hromadu kamenů, které chceme na zpevnění břehu použít.

A nyní již stručně k letošním příjmům a výdajům. Výše jsme zmínili nelichotivou bilanci červnového koncertu, ale vedle těchto výdajů jsme v letošním roce značně investovali do mobiliáře a vybavení plovárny. Zakoupili jsme především další plotové dílce (26.500,- Kč), kterými jsme oddělili spodní plovárenskou loučku od předzahrádky hospody a nový nůžkový stan (12.500,- Kč), který pronajímáme na plovárenské akce. Zakoupena byla nová trouba a vaříč do převoznického domku (3.800,- Kč) a značné výdaje byly spojeny s nákupem drogerie a hygienických potřeb (7.300,- Kč) na sociální zařízení či na spojovací a instalatérský materiál (3.100,- Kč). Tyto výdaje jsou však zlomkem toho, co se fakticky na plovárně během sezóny spotřebuje, jelikož je dostáváme formou sponzorských darů od jednotlivců či spřátelených organizací. Například náklady (pouhých 700,- Kč) na benzín a olej do sekačky, křovinořezu či motorové pily byl podobně jako v předchozích letech v drtivé většině zajišťován formou sponzorského daru zapsaným ústavem ARCHAIA Praha z. ú. A to letošní extrémní růst trávy způsobil nutnost pravidelného sekání trávy na celé plovárně prakticky každých deset dnů, takže jsme celkem sekali traktorem dvanáctkrát a osmkrát křovinořezem, kterým udržujeme především břehy podél Sázavy a Mnichovického potoka, plochy podél plovárenského ohrazení a prostory Baštírný. Dramaticky pochopitelně stoupla spotřeba elektrické energie (18.000,- Kč), jelikož v rámci našeho stanového tábořiště návštěvníci využívají elektrický vaříč, rychlovarnou konvici, lednici a osvětlení. Značná část výdajů (7.500,- Kč) souvisí s nákupem upomínkových a propagačních předmětů

(poštovní známky, rukávky a kruhy pro neplavce, turistické vizitky, omalovánky), které následně prodáváme návštěvníkům. Letos jsme například pořídili (4.000,- Kč) nové a krásné pohledy, které nám udělal Petr Hoffelner či jsme konečně dotáhli výrobu magnetek (12.600,- Kč) z dílny Zdeňka Hofmana. Za občerstvení a pohoštění jsme v letošním roce utratili přibližně 5.700,- Kč. Zlepšený hospodářský výsledek v loňském roce (nevelké náklady) zapříčinil nutnost zaplatit daň ve výši 950,- Kč. Celkové výdaje tedy v loňském roce činily okolo 107.000, Kč. Oproti tomu naše příjmy dělaly přibližně 61.000, Kč, přičemž 30.000,- Kč jsme dostali za pronájem plovárny ke svatebnímu obřadu a následnému veselí o víkendu od 1. do 3. července, 11.000,- Kč jsme dostali od našich tradičních sponzorů a mecenášů a celých 10.000,- Kč činil velkorysý dar Tomáše Bičáka, jemuž nesmírně děkujeme, stejně jako všem tradičním přispěvatelům, kterým na počátku roku zašleme potvrzení o poskytnutí daru, který mohou uplatnit v daňovém priznání. Tradičně 10.000,- Kč jsme dostali od obce Senohraby, jako standardní příspěvek na činnost senohrabských spolků. Tento příspěvek nám byl poukázán na náš účet na základě podpisu darovací smlouvy, v níž jsme vázáni tento příspěvek využít na zvelebení plovárenského zařízení. Všem našim dárcům a mecenášům bylo rovněž poděkováno na členské schůzi, která se konala na konci listopadu (19. listopadu) v restauraci Baštírna na senohrabské plovárně.

Poděkování rovněž patří našim dalším pravidelným sponzorům, kteří nám vedle finančních prostředků poskytují právě drobný spotřební materiál, drogistické zboží, odpadkové pytle, květinovou výzdobu nebo nám pomáhají s logistikou, odvozem odpadků, nákupy apod. Na prvním místě bych chtěl v této souvislosti zmínit Jiřího Halíře, který nám v letošním, a pro něj tolik těžkém roce, výrazně pomohl při mnoha každodenních činnostech na plovárně, ale zároveň nám poskytl velkorysé sponzorské dary ve formě kvalitního náradí, spojovacího materiálu či drogistického zboží.

Podstatným zdrojem příjmů našeho spolku jsou dobrovolné příspěvky návštěvníků plovárny, prodej různých upomínkových předmětů, knih a pohledů či poplatek vybíraný za stanování, který jsme od loňského roku zvýšili na 100, Kč za osobu a den. Podle reakcí návštěvníků se nejedná o sumu horentní a rostoucí náklady, především dramaticky stoupající ceny energie, nás patrně donutí cenu stanování v příštím roce rovněž mírně navýšit. Přísun finančních prostředků do spolkové pokladny z dobrovolného vstupného a stanování je výsledkem krajně nevděčné a úmorné práce našich lázeňských, především Zorky Wogatzke a Alice Svaté, kterým za tuto práci náleží ohromný dík a respekt. Kromě celodenního záprahu a obíhání plovárny jsou neustále bombardovány dotazy, prosbami, působí jako zdravotnice a mezitím či po večerech zajišťují provoz plovárny, úklid sociálních zařízení či udržují naše truhlíky a zahrádky ve stavu, který návštěvníky činí šťastnými. Jen díky jejich enormnímu každodennímu nasazení a činností, které nejsou na první pohled patrné, od nás odcházejí spokojení návštěvníci, kteří se rádi a velmi často vracejí. Odměnou

jim je často pouze úsměv či sdělení, že to tady máme hezké. O jejich práci rovněž svědčí krajně pochvalné recenze na většině sociálních sítí.

Shrnutí našich příjmů a výdajů v loňském roce bylo podrobněji ve formě příjmových a výdajových tabulek předloženo společně s podrobnou zprávou o hospodaření na členské schůzi 19. listopadu 2022 a bude publikováno v zápisu z jednání této výroční schůze. Podobně bylo členstvo na této členské schůzi informováno o odevzdání přiznání k dani z příjmů právnických osob za náš spolek, které bylo podáno 21. března roku 2022 na finanční úřad Středočeského kraje.

V posledních letech sledujeme výrazný nárůst návštěvnosti naší plovárny, který je do značné míry potěšitelný, ale na druhou stranu s sebou přináší množství negativ. Vedle epidemie, omezených možností cestování a finanční krize doprovázené skutečností, že mají lidé hlouběji do kapsy, má na tomto stoupajícím trendu nepochybný vliv i soustavná popularizace tohoto krásného místa, o které se již delší dobu intenzivně snažíme. Po vydání mapy o památkách v okolí Senohrab či knihy o historii Senohrab jsme pronikli snad do všech sdělovacích prostředků. Letos jsme se sice přímo nedostali na televizní obrazovky, ale o naší plovárně jsme uskutečnily dva rozhovory s redaktorkami a redaktory dvou internetových portálů, do on-line deníku Aktualne.cz a na cestovní portál Kudyznudy.cz. Na obou sledovaných portálech tak nyní máme základní informace o plovárně a přivozu doprovázené větším množstvím malebných a půvabných fotografií. Oba medailónky naleznete na těchto internetových adresách (<https://magazin.aktualne.cz/bydleni/architektura/jako-pred-sto-lety-plovarna-v-senohrabech-u-prahy-navazuje-n/r~c3f5367ef0ad11ec8d680cc47ab5f122/> a <https://www.kudyznudy.cz/aktivita/plovarna-senohraby>), přičemž všechny aktivní odkazy na naše mediální prezentace naleznete rovněž na našich webových stránkách www.plovarna-senohraby.cz v sekci Média o nás na hlavní liště. Rostoucí popularitu pocítujeme nejen v permanentním přílivu nových návštěvníků, ale plovárna se stává oblíbeným místem svatebních obřadů či filmařů a fotografů. V letošním roce se u nás nechala fotit do magazínu Mladé fronta Adéla Gondíková. Plovárnu v pořadu vysílaném v červenci tohoto roku zmínil i Jáchym Topol v pořadu Artoulka s Jáchymem Topolem po Hrusicích a okolí (naleznete na odkazu: <https://art.ceskatelevize.cz/360/artoulka-s-jachymem-topolem-po-hrusicich-a-okoli-gPKEE>) a legendárního převozníka Matese jsme si mohli připomenout při opakování dokumentu z roku 2010 Na cestě po Říčansku s Miroslavem Donutílem, které opakovala Česká televize v srpnu tohoto roku (<https://www.ceskatelevize.cz/porady/1185966822-na-cestech/210562260130006/>).

Na jednu stranu nás stoupající počet návštěvníků plovárny pochopitelně těší, ale na stranu druhou přináší mnoho negativních vlivů. Především vzrůstá počet lidí nerespektujících základní pravidla slušnosti obsažené v našem lázeňském a provozním řádu. Jejich projevy jsou různé. Vedle těch, kteří přiházejí na plovárnu bez pozdravu, jako bychom tam vůbec nebyli, se bohužel

stále častěji objevují lidé vulgární či jednotlivci, kteří záměrně poškozují mobiliář plovárny či bez uzardění pohazují po plovárně odpadky či nedopalky od cigaret. Přítomnost těchto lidí pochopitelně souvisí s blízkostí restauračního zařízení a skutečnosti, že na základě uzavřené nájemní smlouvy s obcí je vstup do říčních lázní zdarma, a tudíž do reálu vstupují i lidé, kteří by tam jinak nepřišli. Bezplatně přístupný udržovaný a ohrazený prostor s přírodním koupalištěm, čistými a udržovanými záchody, odpadkovými koši, venkovní sprchou, posezením či možností zapůjčení lehátek v našich končinách již nenajdete, a proto značnou část návštěvníků zaskočí skutečnost, že vstup je volný. Řada našich návštěvníků již při příchodu či odchodu přispějí na provoz plovárny nemalým penízem, ale stále se setkáváme s takovými, kteří nedají nic s dovětkem, že nevědí, za co mají platit a dost již utratili v hospodě. Obtížně lidé rozumí skutečnosti, že areál plovárny a restaurační zařízení jsou dvě samostatné (nejen účetní) jednotky a s volným nezaplatněným vstupem na plovárnu nabývají návštěvníci dojmu, že se nacházejí ve veřejném prostoru, kde je vše dovoleno a není nutno se řídit provozním a lázeňským řádem či slušným přáním osazenstva, tedy nájemců plovárny a jejím vlastníkům.

Tradiční stezky musíme směřovat na nevyčválané majitele čtyřnohých mazlíčků, kteří bez respektu k ostatním prohánějí čtyřnohé kamarády po plovárně plné lidí na dekách či dětí. Mezi lidmi se běžně potulují psi bez košíku a naše obavy o zdraví návštěvníků plovárny, především dětí, jsou všudypřítomné. Volný pohyb psů na plovárně je snad možný v době, kdy tam není mnoho návštěvníků, ale na plovárně během dne v uzavřeném areálu jde o značné riziko. Odporuje to nejen lázeňskému řádu, ale i obecní vyhlášce č. 10/2011, kterou se stanovují pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství v obci Senohraby. Přesto jsme již několikrát museli řešit zápasy čtyřnohých přátel člověka i následných konfliktů jejich majitelů. Obáváme se, že dříve či později dojde ke zranění někoho z návštěvníků a pochopitelně nejvíce se obáváme, že poškozeným bude dítě, jež patří k nejohroženější skupině návštěvníků. Vedle ohrožení bezpečnosti návštěvníků plovárny rozhodně není nikomu milé, když se vám smečka psů proběhne přes odložené oblečení nebo deku, nebo vás zbrodí sprška ledové vody z huňatého kožichu čtyřnohého chlupáče. Oblíbeným sportem je vrhání klacků, které musíme dennodenně sbírat, jelikož pejskaři si klacek samozřejmě přinesou, ale již jim je na obtíž klacek sebrat a zase odnést. Sbíráni a hromadění kamenů dětmi, poházené klacky po plovárně a stále častější přítomnost psích exkrementů je potom potěšením, když vytáhneme sekačku či křovinořez.

Podobnou a ještě sveřepější sortou neoblíbených a nechtěných návštěvníků jsou cyklisté, kteří nerespektují zákaz vjezdu a jízdy přes areál plovárny. Množství zákazových značek, cedulí i slušných a dobře míněných prosb osazenstva plovárny se často mívá účinkem, a ještě býváme terčem vulgarit a neomaleností. Pro cyklisty byla zbudována cyklostezka vedoucí okolo plovárny a skutečně není důvod, aby si zkracovali cestu na kole přes plovárnu,

ohrožovali pobíhající děti či ve vlhkých dnech rozjížděli poslední zbytky trávníku na spodní plovárenské loučce. V horkých dnech cyklisté naopak víří prach a znepríjemňují lidem pobyt na plovárně. Často se na kolech projíždějí přímo mezi dekami návštěvníků. Tato skutečnost opět souvisí s volným vstupem do areálu. Kdyby byl vstup zpoplatněn alespoň nevelkou sumou, cyklisté nepochybně dají přednost o něco delší trase cyklostezky okolo plovárny před zpoplatněným průjezdem napříč areálem. Dokud nebude možno vstup do areálu nějakým způsobem monitorovat, například na základě minimálního vstupného, nezbývá nám než se s neukázněnými návštěvníky plovárny nadále škorpit a poslouchat jejich nevybírané invektivy.

Domníváme se, že zavedením alespoň symbolického vstupného bychom nevítané a okolí obtěžující návštěvníky eliminovali. V dnešní době není problém zřídít obyvatelům Senohrab či stálejším zákazníkům abonentní průkazky, jelikož předcházející senohrabská reprezentace si přála, aby zdejší rezidenti měli vstup na plovárnu volný. Drtivá většina dnešních návštěvníků jsou však turisté, kteří by za vstup do udržovaného prostoru s čistým a udržovaným sociálním zařízením měli něco zaplatit. Zavedení symbolického vstupného do areálu lázní je dle našeho názoru krok správným směrem, který by rovněž umožnil takto získané prostředky investovat do dalšího rozvoje a záchrany lázeňského mobiliáře.

Krajně nevďěčným a nepříjemným úkolem pro naše lázeňské je každodenní přesvědčování lidí, aby dobrovolným příspěvkem přispěli na provoz a údržbu říčních lázní, a proto se stále snažíme rozvíjet doplňkový prodej různého sortimentu od knížek o historii obce, přes krásné fotografické knížky Františka Dostála zachycující plovárenský život v našich říčních lázních až po drobnosti typu turistických vizitek, pohlednic, známek, omalovánků pro děti, náušnic či magnetek. V letošním roce jsme pořídili dva nové krásné pohledy, které nám nafotil a udělal Petr Hoffelner a konečně jsme zrealizovali výrobu magnetek podle návrhu Zdeňka Hofmana. Pro děti se snažíme mít vždy nějaké nafukovací plovárenské doplňky a rodičové často ocení, že máme k půjčení či prodeji vždy několik nafukovacích plovacích kruhů, křidélek či matraček, které si v roztržitosti nechali doma. S postupem času se snažíme rozšířit sortiment sportovních potřeb, společenských her či doplňujeme naši knihovničku sečením na deku. Snažili jsme se rozšířit flotilu našich plavidel o darované šlapadlo, ale bohužel se ukázalo, že zdejší mírný proud je nad síly šlapajících a šlapadlo se nehodí na zdejší tekoucí řeku. Stále oblíbenou a nejčastěji půjčovanou vodní hrátkou je paddleboard a vedle tradičního ping-pongu jsme schopni návštěvníkům zapůjčit doplňky k míčovým hrám, kroketu, petanku či zapůjčit kajak nebo kánoe. V letošním roce, během léta, jsme s výrazným přispěním rodiny Kroužkových kompletně opravili, zatmelili, přebrousili a natřeli betonový pingpongový centrkurt, který již delší dobu vyžadoval kompletní rekonstrukci.

Z plánovaných a nerealizovaných akcí je nutno zmínit neuskutečněný záměr částečné výměny, opravy a odizolování stávajících a nevyhovujících podlah v převoznickém domečku. Kromě dozrívající životnosti prken v přední části domečku dochází k velkým tepelným ztrátám, jelikož teplo utíká širokými spárami mezi fošnami podlahy. Po zateplení podlah bychom rádi v roce 2023 přistoupili k rekonstrukci interiéru po zavedení nových rozvodů elektřiny a zprovoznění komínu a kamen na pevná paliva, která v domečku původně byly a pomohly by s řešením vlhkosti dřevěných konstrukcí.

Dlouhodobým a nikdy nekončícím úkolem je pravidelná údržba a doplňování plovárenské zeleně. V následujícím roce bychom chtěli zeleň rozšířit a osázet keře podél nově instalovaného plotu oddělujícího spodní lázeňskou loučku od předzahrádky hospody. V neposlední řadě musíme realizovat vkusné a pokud možno funkční zábrany proti bezohledným cyklistům u vchodů na plovárnu v podobě zatravnovacích schodovitě uspořádaných bloků. Doufáme, že se nám tím podaří alespoň částečně navrátit travu do spodních partií plovárny a znepříjemnit vjezd cyklistů do prostoru lázní. Vyjezděný pruh napříč plovárnou bude muset být řešen v rámci projektu komplexní revitalizace lázeňského areálu a bude muset být realizován profesionální firmou. Na našich bedrech bezpochyby zůstává úkol zpevnit levý vymletý břeh potoka Mnichovky za brodem, kde hrozí destrukce svahu i s nedávno instalovanými ploty.

Nepochybně se budeme v následujícím roce snažit uspořádat alespoň dvě až tři kulturní a společenské akce, které k našemu areálu již neodmyslitelně patří. Konkrétní představu zatím nemáme, ale v jednání máme již jednu avizovaný a z důvodu epidemie odložený koncert Pražského Ukulele Bandu, skupiny Cuprum a Yo Yo Bandu a velmi pravděpodobně hudební produkci opět oslavíme na přelomu května a června narozeniny s kamarády z Dejvické nádražky.

Nejspíše v prvním týdnu srpna příštího roku proběhne dvaadvacátý ročník table-tenisového turnaje Hláška Cup, jehož letošní ročník proběhl za hojné účasti 6. srpna. Po dlouhých letech měl turnaj nového vítěze, kterým se stal Marek „senohrabský Dylan“ Müller, který ve finále porazil velké překvapení turnaje Lukáše „Většího“ Kroužka, ještě v loňském roce hrajícího v dětské kategorii. Až na třetím místě skončil několikanásobný vítěz, pan Martin Pitro, a hodnotnou cenu získali čtvrtý Tomáš „Vopičák“ Jiran i pátý Karel Schneiberg. Turnaj opět proběhl pod záštitou prezidenta Sázavské republiky, za účasti jejího ministra vnitra a byl vzorně připraven, organizován i sponzorován rodinami Líbalových a Hnátkových.

Plovárna se v uplynulých letech pravidelně stává místem svatebních obřadů a posvatebního veselí. Nejinak tomu bylo i letos, kdy si na plovárně 2. července řekli své ano Šárka Pokorná a Jakub Jungwirth. Kromě obřadu si novomanželé na plovárně uspořádali i posvatební veselí a byli jsme rádi, že odjížděli šťastní a spokojeni. Novomanželům přejeme mnoho štěstí, zdraví a spokojenosti a především, aby jim v říčních lázních uzavřený svazek manželský

co nejdéle vydržel. Doufáme, že se jim svatba v kulisách naší plovárny líbila a naše poděkování směřuje rovněž za velmi kultivované chování svatebčanů i jejich hostů. V neposlední řadě děkujeme za velkorysý finanční dar, který jsme od svatebčanů obdrželi za pronájem plovárny a jejího vybavení. Letošní svatba opět prokázala, že plovárna je skutečně stvořena pro společenské akce různého druhu, svatby nevyjímaje.

Již léty prověřená spolupráce se členy Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice z. s. se v letošním roce nesla v duchu konzultací dalšího postupu konzervace hradního areálu a především nutnosti odstranění havarijního stavu mostu do jádra hradu, který musí být nahrazen novostavbou v co nejkratší době. V polovině července (16. a 17. července) jsme členům sdružení poskytli zázemí tradičnímu festivalu středověkých řemesel Oživlý středověk a o týden později (23. července), se totéž opakovalo při akci Dětský den na Hlásce. Obě akce jsou tradičně navštěvovány v počtu jednotek tisíců lidí a představují každoročně extrémní zátěž na plovárenský areál. Na závěr sezóny se okolo 20. září, tedy v den úmrtí našeho kamaráda profesora Tomáše Durdíka, setkáváme na vzpomínkové akci na jeho osobu u symbolického pomníčku v přízemí velkého paláce hradu Zlenice, abychom zavzpomínali na tuto významnou osobnost středověké archeologie a české medievistiky. Letos jsme se sešli v hradním paláci v sobotu 24. srpna, tedy po deseti letech od jeho náhlého úmrtí.

Na závěr přehledu našich aktivit v uplynulém roce, a stručných výhledech na rok následující, shrneme naše tradiční činnosti a náplň našeho spolkového života v uplynulém roce. Provoz přívozu byl zahájen 2. dubna a v průběhu dubna i května jsme jezdili pouze o víkendech a svátcích. Čtyři letní měsíce (červen až září) jsme převáželi každodenně a v říjnu opět pouze o víkendech a svátcích, přičemž loď jsme letos nechali na vodě do soboty 29. října. Po neočekávané smrti legendy našeho přívozu, Vladimíra „Mateše“ Matouška 10. března, musel sezónu zahájit Vojtěch Kašpar, který se od června u bidla postupně střídal s naším novým převozníkem Jirkou Kuffnerem. Této nové převoznické dvojici v několika případech vypomohli a zaskočili Pepa Hoffelner či jeho synové Petr a Honza nebo Tomáš Hnátek. Občas a ráda se svezla také Věrka Hoffelnerová a Veronika Hnátková. Za pomoc při zajištění pravidelného provozu přívozu patří všem velké poděkování a samozřejmě největší dík patří našim drahým lázeňským, Alici Svaté a Zorce Wogatzke. Díky jejich mimořádnému nasazení udržujeme plovárnu v chodu a získáváme alespoň nějaké finanční prostředky na její údržbu. V neposlední řadě se podílejí na postupném zvelebování a údržbě celého areálu či zajišťují bezproblémový průběh četných společenských a kulturních akcí.

V průběhu uplynulé sezóny se na mnoha aktivitách našeho spolku podílelo kromě jeho členů rovněž velké množství jeho příznivců, kterým bychom rádi tímto poděkovali. Bez jejich pomoci bychom se velmi často neobešli. Vedle již výše vyjmenovaných sponzorů a mecenášů bych velice rád poděkoval těm, kteří nám pravidelně pomáhají s těžšími a obtížnými činnostmi,

jako je spouštění a vyndání lodi z vody či instalace a úklid koupacího mola. Vedle tradičních pomocníků bych chtěl v letošním roce mimořádně vyzdvihnout pomoc Jirky Halíře, který i v čase mimořádně smutné a tragické rodinné události pravidelně pomáhal při údržbě či úpravách areálu říčních lázní a po celý rok nás zásoboval velkorysími dary. Vedle něj bych chtěl poděkovat rovněž všem senohrabským klukům, kteří nám rovněž pravidelně přicházejí pomoci s nejtěžšími činnostmi. Jejich pomoci si vážíme a především nás těší, že začínají plovárnu považovat za svou, senohrabskou. V neposlední řadě musíme poděkovat personálu pohostinského zařízení Baštína. To nám v horkých dnech poskytuje osvěžení, v zimě zahřátí a po celý rok vlídné a kamarádské slovo. Bezproblémová spolupráce a vzájemná výpomoc je pro každodenní chod říčních lázní i občerstvovacího zařízení nezbytně nutná a restaurační zařízení v našich zeměpisných šířkách vždy funguje a bude fungovat jako místo, kde domluvíte všechno potřebné. Rovněž díky ochotě zdejšího personálu jsme mohli bilancovat uplynulý rok v příjemně vyhřáté restauraci Baštína na společné členské schůzi 19. listopadu.

Naše aktivity a plány byly v průběhu roku průběžně zveřejňovány na našich webových stránkách **www.plovarena-senohraby.cz**, jejichž náplň zajišťuje Vojtěch Kašpar a finální podobu jim dává webmaster Michal Svatý, kterému patří za tuto nezištnou činnost poděkování. Velké díky za propagaci naší plovárny potom samozřejmě patří Alici Svaté, která zřídila a provozuje naše facebookové stránky **Říční lázně Senohraby**.

Na závěr bilancování uplynulé sezóny je nutno tradičně zopakovat nezbytné zákonem stanovené informace. Spolek je standardně zapsán ve spolkovém rejstříku vedeném Městským soudem v Praze a veškeré náležitosti jsou do rejstříku doplněny (stanovy našeho spolku, zápis z ustanovující členské schůze z 15. listopadu 2014 i zápis z poslední volební členské schůze z 9. listopadu roku 2019). Kolektivním statutárním orgánem Spolku je od 9. listopadu 2019 (na dobu pěti let) výbor, pracující ve složení Věra Hoffelnerová, Vojtěch Kašpar, Iveta Klápková, Ivana Masopustová a Alice Svatá, přičemž zastupovat spolek navenek může kterýkoliv z členů výboru samostatně. Areál říčních lázní provozujeme na základě dodatku č. 1 ze dne 23. dubna 2021 k platné nájemní smlouvě na dobu neurčitou s vlastníkem pozemků (Obec Senohraby) ze dne 1. května 2016. Tradičním, nezbytným a krajně nepříjemným jarním úkolem je odevzdání daňového přiznání za rok 2021, které bylo podáno naší pokladní paní Alicí Svatou v řádném termínu 21. března roku 2022.

Jak dále s říčními lázněmi

Cílem našeho Spolku je dlouhodobý rozvoj historických říčních lázní v delším časovém horizontu, s maximálním ohledem k jeho nezpochybnitelným kulturním hodnotám. K unikátnímu areálu jsme vždy po dobu více než pětadvaceti let přistupovali a budeme přistupovat s pokorou. Naše členstvo dnes a denně svojí systematickou drobnou činností dokládá, že má ke zdejšímu okolí mimořádný vztah a plně si uvědomuje jeho památkové hodnoty. Právě proto náš spolek před více než pětadvaceti lety vznikl, aby zachránil toto kouzelné místo na břehu Sázavy pro příští generace před totální a faktickou likvidací. Zároveň hodláme důsledně hájit areál lázní a jeho okolí před případnými rušivými vlivy podnikatelských aktivit, nerozumnými stavebními zásahy či možnostmi, že se toto místo stane předmětem krátkodobého lukrativního zájmu.

Místo historických lázní s nezaměnitelným koloritem, geniem loci místa a historií psanou stovkami či spíše tisíci známých, méně známých či zcela neznámých lidí, musí zůstat nadále živou památkou idealizovaných dob období Rakouska-Uherska, meziválečného období či pochmurných dob normalizace. Musí zůstat místem žijícím v symbióze s unikátním komplexem dvou hradů a dalšími významnými lokalitami, památkovými či historickými objekty, kterými je okolí Senohrab plné. Záchrana, ochrana a prezentace národního kulturního dědictví veřejnosti je nepochybně během na delší trať. Z tohoto důvodu se náš spolek snažil dojednat s vedením obce dlouhodobější smlouvu o pronájmu, která by umožnila investovat větší množství finančních prostředků do svěřeného majetku s možností využití bohatých dotačních titulů, které jsou v současné době k dispozici, avšak na základě krátkodobých pronájmů jsme na ně neměli šanci dosáhnout. Tato skutečnost nyní padla, jelikož máme uzavřen dodatek k nájemní smlouvě na dobu neurčitou.

Náš Spolek bude vždy a zásadně proti komercializaci a jakémukoliv narušení ducha této významné historické památky, jehož jsme v nedávné době byly svědky při výstavbě zcela unifikovaného, nevzhledného, s areálem nekorespondujícího objektu sociálních zařízení. Při pravidelné údržbě či realizaci rozsáhlejších zásahů do areálu plovárny budeme vždy a důsledně postupovat citlivě k tomuto zcela unikátnímu historickému komplexu budov, který by se měl společně s dalšími památkami na časy dávno minulé stát živým organismem a magnetem turistického ruchu s maximálním ohledem na jeho památkové hodnoty. Vzhledem k profesnímu složení našeho spolku, pestré škále jeho příznivců a naší dosavadní práci se domníváme, že jsme v tomto ohledu obci zárukou. Obdivovaný komplex říčních lázní letos slavil sto dvacáté třetí narozeniny a přívoz funguje již minimálně devadesát osm let. Profesně pestré členstvo našeho spolku je schopno zajistit nejen faktický provoz lázní či přípravu grantových žádostí, ale i projektové a realizační zajištění tolik potřebných úprav areálu a jejich projednání s příslušnými orgány státní správy. Náš spolek dlouhodobě velmi úzce spolupracuje se Sdružením pro ochranu

kulturního dědictví Zlenice (Klubem přátel hradu Zlenice) a podílí se na rehabilitaci, opravách a prezentaci významné kulturní památky hradu Zlenice, který probíhá pod záštitou a s výraznou pomocí vlastníka tohoto objektu, kterým je obec Senohraby. Vzájemná spolupráce obou spolků ve spojení s obcí je bezpochyby mimořádným přínosem a velkým pozitivem.

V průběhu stávající podnájemní smlouvy v omezené míře přistupujeme k nejnaléhavějším a nezbytným rekonstrukcím postupně odcházejícího mobiliáře plovárny. V letošním roce jsme se podíleli na doplnění oplocení areálu, výstavbě nového informačního panelu a odstranění následků opravy čističky odpadních vod, která však bohužel nadále vykazuje ne zcela stoprocentní výkon. Zásadní proměnou prošel převoznický domeček, kde byla v uplynulých letech kompletně vyměněna elektroinstalace, vyrobena i instalována nová dřevěná dvoudílná okna, osazeny nové okapy a domeček dostal zcela nový nátěr. Vstupy do areálu plovárny i oba konce přívozu byly opatřeny novými informačními panely. Příští rok chceme pokračovat v investicích do převoznického domečku, a to rekonstrukcí podlahy a instalací vytápění standardními kamny. Budeme pokračovat v postupném zmírňování následků stavebních aktivit v areálu plovárny, k tomu však může dojít až po skutečném plném zprovoznění čističky, která doposud stále vykazuje dílčí nedostatky. Nadále se budeme snažit o zušlechtění nevábneho vzhledu sociálního zařízení, kterému by bezpochyby prospělo obložení dřevem, aby zapadlo do koloritu dřevěných lázeňských kabin. Areál plovárny s novými ploty bychom rádi ohradili živým plotem lemujícím cyklostezku a nově postavený plot mezi předzahrádkou restaurace a spodní loučkou. Vlastní cyklostezka by měla být rekonstruována a doplněna o nezbytné vybavení (především stojany s možností uzamčení). V rámci rekonstrukce a údržby okolních cest a cyklostezky se sice v roce 2020 podařilo postavit nový můstek přes Mnichovický potok, který odolá velkým vodám, ale nadále je problematický značně rozbitý brod přes tento potok, což má vliv na silné proudění vody a podemílání plovárenského břehu na levém břehu potoka. Průběžně připravujeme projekt (či zatím spíše studii) s výhledem na delší období, který by stanovil možné směry rozvoje říčních lázní. Mezi základní úkoly patří dokončení oprav převoznického domku, replika doposud dochovaných lázeňských kabin a částečná dostavba lázeňských kabin podél Mnichovického potoka, které by měly sloužit k zázemí stanového tábořiště a k uchovávání sportovních potřeb a plovárenských doplňků. Zcela obnoveno by mělo být stávající hřiště, které postupně nenávratně zarůstá vegetací a zcela nahrazeny musí být hrací prvky na dětském hřišti. Na základě dostupných grantových titulů bude nutno na jednotlivé dílčí kroky shánět finanční prostředky a postupně je realizovat. V případě rozšíření plovárenského mobiliáře bude nutno pořídit především sportovní potřeby a plovárenské doplňky (lehátka, křesílka, slunečníky, popelníky, nafukovací matrace a hračky, lodě a předměty k vodním sportům).

V neposlední řadě bychom rádi realizovali brožuru či skládačku o historii plovárny a vydali konvolut historických pohlednic.

V krátkodobém horizontu (rok 2023) je nutná oprava stávajících podlah a jejich izolace a obnova vytápění převoznického domečku kamny. Nepochybně je nutno výrazně zkomplikovat cyklistům možný průjezd přes plovárnu zpomalovacími prahy. V rámci realizace nové elektroinstalace bohužel nedošlo k umístění dvou venkovních světel, usnadňujících pohyb návštěvníků plovárny a stanového tábořiště po setmění. V jednání je nadále výroba železného pozinkovaného protiskluzového nástupu na přívoz na zlenické straně řeky, který byl vyměřen, nakreslen a jeho výroba nyní přislíbena. Výměna této části zlenického nástupu na přívoz je již nezbytně nutná, protože stávající dřevěná podesta je již těžce poškozena vytrvalým taháním kánoí a dalších lodí přes přístup na přívoz.

Z dlouhodobého hlediska je nutno průběžně připravovat projekt revitalizace a obnovy lázeňského mobiliáře, především repliky kabin, který bychom chtěli následně předložit obci a pokusit se na jeho realizaci získat finanční prostředky.

A nyní shrnutí činností v roce 2022

Letošní sezónu bych podle počasí i našich spolkových aktivit označil jako průměrnou, nijak nevybočující z běžného rámce starostí i slastí s údržbou a provozem tohoto půvabného místa na soutoku Mnichovky a Zlaté řeky Sázavy s bohatou minulostí, přítomností a doufejme i budoucností. Bohužel je tam však veliké ale, způsobené velmi smutnou zprávou o úmrtí několika dlouholetých členů či příznivců našeho spolku. Nedlouho po loňské členské schůzi jsme se dozvěděli o úmrtí naší drahé kamarádky a dlouholeté kronikářky obce Senohraby Marty Přibíkové, která zemřela 7. prosince ve věku nedožitých 82 let a v krátké době tak na onen svět následovala svého drahého manžela. **Poslední ho rozloučení s Jaroslavem Přibíkem a Martou Přibíkovou** se někteří z nás zúčastnili na Vinohradském hřbitově **15. prosince roku 2021**. Marta byla dlouholetou členkou našeho spolku, pravidelně se zajímala a podporovala naše činnosti a její neutuchající zájem o historii i přítomnost zdejšího regionu, podobně jako její humor a úsměvy, nám budou nesmírně chybět.

Následovala další morová rána, jelikož **10. března** dopravil svou vratkou bárku na druhý břeh, z něhož již není návratu, náš další kamarád a dlouholetý legendární převozník „Mates“. Ještě loňskou sezónu s vypětím všech sil brázdil svoji milovanou řeku, avšak poslední zima jej stála již poslední zbytky sil a po dlouhé nemoci **Vladimír Matoušek zemřel** ve věku nedožitých 69 let. Převoznickému řemeslu se na zdejším přívozu učil od dětských let a svou nezaměnitelnou postavou i zvucným hlasem se stal legendou tohoto údolí. **Na svoji poslední plavbu se Vladimír „Mates“ Matoušek vypravil 28. května**, kdy jsme jeho popel svěřily peřejím jeho milované Zlaté řeky. Z obou břehů

řeky sledovaly poslední rozloučení s touto převoznickou legendou desítky jeho kamarádů, přátel i členů jeho rodiny.

Další velmi smutnou událostí bylo úmrtí milované dcery našeho kamaráda a mimořádného člověka Jirky Halíře a jeho milované ženy Janičky. **Jana Halířová nás navždy opustila 20. dubna** po dlouhé a těžké nemoci a navždy budeme vzpomínat na její rozzářené oči, když mohla ve chvílkách, kdy jí to krutá nemoc dovolila, zavítat mezi nás na plovárnu a kochat se výhledem na šumějící řeku. Vždy na ní bylo vidět, jak je tady, na tomto krásném místě, alespoň chvíli šťastná.

Když to již vypadalo, že si smrt v letošním roce již vybrala svou krutou daň, přišla další velmi smutná zpráva, že nás nedlouho po svém manželovi, Pavlovi Rousovi, opustila i dobrá duše a spoluzakladatelka našeho spolku Vlasta Rousová. Oba dva patřili mezi nezaměnitelné postavy zdejšího pohostinského zařízení, plovárny i přívazu a bez jejich nadšení, entuziasmu a kopce dobré nálady, kterou okolo sebe rozdávali si, si život tady u vody lze jen velmi těžko představit. Je sice pravda, že poslední dobou nás již tak často nenavštěvovali, ale o dění na plovárně se stále zajímali a byli informováni od členek našeho spolku, které je pravidelně navštěvovali. Někteří z členů našeho spolku se tedy **10. října zúčastnili posledního rozloučení s Vlastou Rousovou** ve strašnickém krematoriu.

Zavzpomínejme tedy na tyto naše kamarády v dobré víře, že se snad již netrápí a že nás bedlivě sledují, jak s jejich odkazem naložíme v příštích letech, kdy již vše zůstane na našich bedrech. A vyjádřeme jim za jejich snahu o kultivaci a záchranu tohoto místa v podobě, kterou máme rádi a kterou mnozí obdivují, svůj dík.

Po těchto smutných zprávách bych již přistoupil k standardnímu informování o našich letošních aktivitách, které jsme zahájili poněkud netradičně výstavou, kterou nejen pro nás, ale pro senohrabské, připravil náš dlouholetý člen a převozník Josef Hoffelner. O tom, že dlouhá léta maluje postavičky senohrabské u plovárenské, jsme samozřejmě věděli, ale množství vystavených děl nás mnohé překvapila. **Prodejní výstava Josefa Hoffelnera probíhala v restauraci U Andělů** od 1. do 10. dubna a 1. dubna se konala její vernisáž.

Již několik let jsme upustili od většího počtu pravidelných brigád, jelikož bylo obtížné najít vhodné termíny, a především jsme nebyli připraveni na záúkolování většího množství lidí. Z tohoto důvodu pořádáme každý rok větší brigády pouze dvě, a to při spouštění a vyzvedávání převoznické lodi, které se bez většího tumlování jedinců neobejde. Přesto musíme vyjádřit velké poděkování všem, kteří se účastní i dalších nezbytných akcí v průběhu sezóny vždy, když je potřeba něco udělat. Naše spolková činnost byla vždy postavena na dobrovolnosti a chuti přiložit ruku k dílu, a proto velmi děkujeme všem, kteří nám po celou dobu nezištně pomáhají.

Dvacátou šestou plovárenskou sezónu jsme fakticky zahájili již tradičně, bez covidových omezení let minulých, **dne 2. dubna**, tedy první sobotu v dubnu. Za značné účasti byla na vodu spuštěna převoznická pramice a přívoz zahájil svůj provoz. K tomu bylo pochopitelně nezbytné instalovat na druhou stranu řeky nájezd pro loď, který již několik let deponujeme na našem senohrabském břehu řeky. V průběhu dubna a května přívoz jezdil jako obvykle pouze o víkendech a svátcích, v průběhu června, července a září se potom převáželo každý den. V říjnu jsme již opět přešli na podzimní jízdní řád a jezdili jsme pouze o víkendech a svátcích.

Úmrtí Vladimíra „Mateše“ Matouška nás postavilo před obtížně řešitelnou situaci, absenci jednoho ze dvou pravidelně sloužících a střídajících se převozníků. V posledních letech, a letos tomu bylo nejinak, se sice několik dnů v roce rádi ke svému řemeslu vrátí dlouholetí převozníci Věrka a Pepa Hoffelnerovi či jejich synové Petr a Honza, občas rád vypomůže Tomáš Hnátek, ale na pravidelnou každodenní službu nám zkrátka jeden stabilní převozník chyběl. Naštěstí šel náhodou kolem Jirka Kuffner a říkal: „Mateš mi stejně říkal, že tady jednou skončím, tak já to tedy zkusím“. A tak začalo jarní zkoušení a od června již pravidelné střídání a takto přívoz bezproblémově fungoval po celý rok až do závěru sezóny. **Jirka Kuffner se stal plnohodnotným novým převozníkem** a pouze doufáme, že ho poněkud nepřiliš honorovaná práce v následujících letech nepřestane bavit. V současné době se chystá ke složení převoznických zkoušek a velkou devizou je i skutečnost, že je místní, tudíž na plovárnu může fakticky dohlížet po celý rok.

Vodní sloupec nás v letošním roce příliš netěšil. Prakticky celé jaro bylo výrazně sucho, voda prakticky netekla, až v průběhu první poloviny července se stal stav vodní hladiny kritický. Muselo se přistoupit k omezení počtu osob na lodi, a nakonec i k ručnímu prohlubování a vyhazování písku a bláta z průplavu na zlenické straně řeky, který jsme před mnoha lety vyhloubili a který se pochopitelně částečně zpětně zanesl. Naopak deště v druhé polovině července přinesly na přelomu července a srpna dramatický nárůst průtoku i výšky vody, takže jsme museli z bezpečnostních důvodů na pár dnů přerušit provoz přívozu. Od srpna se již až do konce letošní převoznické sezóny držela hladina vody i průtok na příjemných hodnotách nevyžadujících již mimořádné fyzické úsilí převozníkovo.

Na počátku máje, **7. května, jsme znovu postavili informační panel o historii plovárny**, který nám v uplynulém roce svalil a zcela zničil víchr. Před zahájením převoznické sezóny jsme rovněž z důvodu Matesova úmrtí museli vyrobit nové informační cedule na obě strany přívozu, jelikož obsahovaly již neaktuální informace. A samozřejmě následovala pravidelná a nevděčná jarní údržba plovárny. Vedle kompletního shrabání celé plovárny jsme neúspěšně po celou sezónu bojovali s krtkem a neúnavně rozhrabávali krince. Novými květinami byly osázeny truhlíky na plotech lemujících plovárnu, byly vysázeny květiny v záhonku podél převoznického domečku a osázeny květináče zdobící

jeho okolí. Vyčištěna a opravena byla rekonstrukce nároží zaniklé středověké zástavby odkryté v roce 2002 archeologickým výzkumem a pravidelnou i namáhavou údržbu vyžaduje i zeleň v okolí čističky odpadních vod.

Nevděčnou a krajně pitomou činností je **sekání celého areálu plovárny**. Jestliže jsme si loni stěžovali na vlhké jaro, tak to letošní, přes všemožné výstrahy o staletém suchu, bylo ještě vlhčí. Tráva rostla skutečně extrémně a její stálá vlhkost dost komplikovala údržbu, zvláště v závěru léta a září se prakticky sekat nedalo. Přesto jsme v letošním roce posekali celou plovárnu dvanáctkrát traktorem a osmkrát křovinořezem. Letošní extrémní jarní sucho doprovázené enormním růstem trávy bych nazval termínem „zelené sucho“. Pochopitelně průběžně bylo nutno hrabat popadané větve, odpadky po návštěvnicích či sbírat poházené klacky po pejskařích. Nekonečná je rovněž postupná a vynucená **údržba dosluhujícího mobiliáře plovárny**, především postupně uhnívajících prken lázeňských ochozů či interiérů a podlah kabin. Rovněž zřušované sociální zařízení neustále vyžaduje drobné opravy nefunkčních splachovadel, doplňování ukradených žárovek či jejich výměnu. Nezbytně nutná byla oprava, respektive koupě nové venkovní sprchy, kterou opět někdo přes zimu rozbil. Nadále ne zcela fungující čistírna odpadních vod produkuje občas krajně nelibý zápach obtěžující osazenstvo plovárny, návštěvníky i stanaře. Proto jsme v letošním roce přistoupili i výrobě a instalaci tlumiče na komínový vývod z čističky, který snad čpavkový odér zmírní, avšak problém nevyřeší.

Plovárenskou sezónu jsme zahájili poměrně časně, jelikož počasí k tomu vybízelo. V sobotu **14. května** jsme **spustili koupací molo na vodu** a plovárna začala za příjemných teplot plnit svůj účel i díky již oblíbenému mobiliáři (především lehátek). Poslední májovou neděli, **28. května**, se na plovárně sešly desítky kamarádů, známých, rodinných příslušníků a přátel Vladimíra “Mateše” Matouška, aby se zúčastnila **důstojného rozloučení s tímto legendárním převozníkem**. Následovalo přátelské posezení doprovázené pochutinami všeho druhu, zvláště Matesovým oblíbeným ovarem a finskou vodkou.

Ústup epidemie čínské chřipky umožnil opět uspořádat již popáté **narozeninovou párty kamarádů z osady Dejvické nádraží**, která se uskutečnila v průběhu pátku až neděle **od 3. do 5. května**. Kulatiny tentokrát slavil bubeník Tři čtůr, rybář a kreslíř Zdeněk „Fidel“ Hofman, dalšími oslavenci potom byli blíženci Kuláč, Jenda, Hrádek a náš převozník Vojta Kašpar. Vrcholem tradičních oslav byl sobotní večer, kdy na plovárně vystoupila Střešovická kramle a již tradičně legendární wood-coreová formace Tři čtůry.

Během roku jsme opětovně rozšířili náš prodejní sortiment, jehož prodejem se snažíme získat alespoň nějaké finanční prostředky na nezbytnou údržbu a provoz plovárny. Ještě před zahájením sezóny nám udělal Petr Hoffelner **dva nové a velmi půvabné pohledy** zachycující idylickou plovárenskou atmosféru a přístaviště přivozu a v průběhu června jsme rovněž

konečně dostali **magnetky s karikaturou Zdeňka Hofmana**, na které (respektive spíše na kterém) jsme dlouho a usilovně pracovali.

Období školních výletů opět zcela fatálně poznamenalo závěr května, a především celý červen, kdy se od rána na plovárnu valila škola za školou a v drtivé většině bez ohlášení a často i bez pozdravu brali plovárnu i přilehlé občerstvení útokem. Pochopitelně mezi vyučujícími nalezneme i slušné pedagogy, kteří se na všem domluví, děti pohlídají a těm samozřejmě rádi poskytneme potřebné zázemí ke sportovnímu i společenskému vyžití. Oblíbené jsou samozřejmě výlety lodí po řece, někdy i s výkladem o historii zdejšího místa.

Červen, červenec a srpen je pochopitelně obdobím vrcholící plovárenské sezóny, kdy již příval lidí v horkých dnech přesahuje možnosti našeho personálu i kapacitu plovárny. Roste zájem abonentů o převlékací kabiny, kterých se nám zoufale nedostává, a rovněž nakoupená lehátka jsou v horkých dnech prakticky rozebraná. Výjimečně si někdo půjčí kánoí či kajak, ale oblíbenou atrakcí je půjčení paddleboardu, který jsme zakoupili za tímto účelem minulý rok. Sponzorský dar v podobě funkčního šlapadla se bohužel neukázal jako šťastný, jelikož tento druh šlapadla není schopen odolat zdejšímu poměrně silnému proudu.

V těchto měsících již delší dobu sledujeme rostoucí nárůst vodáků, kteří se k nám stále častěji vracejí nebo o našem tábořišti slyšeli. Zajištění dostatečného komfortu pro ně bylo poměrně náročným úkolem, zvláště v průběhu dvou až tří víkendů, kdy plovárna skutečně praskala ve švech.

Červen bývá rovněž ve znamení kulturně společenských akcí a mezi již tradiční patří oblíbené **zasedání Středočeské archeologické komise**, která sdružuje všechny archeologické organizace (muzea, památkové ústavy, ústavy) působící na území Středočeského kraje. Jednání **13. června** tentokrát navštívila a pozdravila i paní starostka Jana Svašková.

Každoročně se snažíme kromě narozeninové party na přelomu května a června uspořádat i další koncerty kvalitních a nekomerčních hudebních těles, jelikož jsme přesvědčeni, že součástí poslání našeho spolku je kromě zajištění plnohodnotného lázeňského života i podpora souvisejících kulturních aktivit. Tyto aktivity dle našich dosavadních zkušeností nejsou výdělečné, ale naopak silně prodělečné, ale třeba se to časem zlomí a náklady se s příjmy alespoň vyrovnají. Především s ohledem na finanční stránku věci (i když nelze zapomenout ani na tu organizační) jsme uspořádali **18. června koncert tří legend** alternativní hudby především osmdesátých let minulého století, tedy skupin **Ultrapunk, Mikoláše Chadimy s MCH Bandem a Tonyho Ducháčka s kapelou Garage**. Koncert se dle dostupných recenzí vydařil, lidem líbil a líbilo se to i účinkujícím, což nás těší dvojnásob. Pohodová atmosféra se postupně měnila ve veselou a myslím, že většina návštěvníků odcházela spokojená s povědomím a vzpomínkou na toto krásné místo.

Právě z tohoto důvodu, **propagovat a prezentovat tento unikátní areál veřejnosti**, se snažíme působit i v rámci médií a o existenci tohoto místa, jeho půvabech, historii a významných návštěvnických informovat ve všemožných sdělovacích prostředcích. Letos jsme se sice do televize nedostali, ale **12. září** o plovárně hovořil Vojta Kašpar jako host v pořadu **na Rádiu Zet** a během roku jsme uskutečnily dva rozhovory s redaktorkami a redaktory dvou internetových portálů. **27. června** jsme hovořili se zástupci **on-line deníku Aktualne.cz** a **30. srpna** s redaktory cestovního portálu **Kudyznudy.cz**. Na obou portálech nyní máme základní informace o plovárně a přívozu s početnými fotografiemi. Rostoucí popularitu pocítujeme v permanentním přílivu nových návštěvníků, mezi nimiž již převažují ti, kteří jsou u nás poprvé. V neposlední řadě se plovárna stává oblíbeným místem filmařů či fotografů. V letošním roce se zde například nechala **25. srpna** fotit do magazínu Mladé fronty **Adéla Gondíková**.

Mimořádnou společenskou událostí byla i jediná letošní plovárenská **svatba** dvou velmi milých lidí, **Šárky Pokorné a Jakuba Jungwirtha**, která se uskutečnila **2. července** přímo v areálu říčních lázní. Svatebčané si toto místo vybrali bez osobní zkušenosti s ním, pouze na základě internetových zdrojů a dle našeho názoru byli velmi spokojeni. Svatba to byla okázalá, příjemná a doufáme, že se k nám budou novomanželé rádi vracet. V neposlední řadě jejich velkorysost přinesla významnou vzpruhu naší spolkové pokladně, za což náleží oběma příjemným mladým vědcům velký dík a přání šťastného a naplněného života.

V průběhu července proběhla **totální rekonstrukce betonového cetrkurtu** s výrazným přispěním rodiny Kroužkových, kteří společně s Pepou Hoffelnerem kompletně opravili, zatmelili, přebrousili a natřeli pingpongový stůl.

Již tradičně jsme v polovině července, **16. a 17. července** poskytli zázemí tradičnímu **festivalu středověkých řemesel Oživlý středověk**, pořádaného našimi přáteli ze Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice z. s. a o týden později, **23. července**, se totéž opakovalo při akci **Dětský den na Hlásce**. Obě akce jsou již tradičně navštěvovány v hojném počtu a přítomnost jednotek tisíců lidí, kteří se proženou přívozem i plovárnou, představuje každoročně extrémní zátěž na plovárenský areál bez odpovídající finanční kompenzace.

V průběhu května proběhlo rozšíření posezení před restaurací Baštírna, čímž se otevřel prostor mezi spodní plovárenskou loukou a předzahrádkou restaurace. Místa původně přirozeně oddělená vegetací se tak opticky propojila, a proto jsme se rozhodli oba prostory oddělit plotem, který vzhledově navazuje již realizované oplocení okolo plovárny. Do pořízení nových plotů jsme investovali přes 26.000,- Kč a na počátku srpna (**1. srpna**) **jsme postavili plot** mezi předzahrádkou Baštírny a spodní plovárenskou loučkou až k rybářské chatě. Podél plotu bychom chtěli v průběhu příštího roku vysázet keře, které by přirozeně navazovaly na již existující živý plot mezi Baštírnou a plovárnou.

Počátek srpna je vždy vyhrazen sportovnímu klání, respektive **turnaji ve stolním tenise**, zvaném již dvacet jedna let **Hláška Cup**, který se uskutečnil **v sobotu 6. srpna** za příjemného počasí. Standardní počet startujících, okolo třiceti hlav, byl tentokrát spojen do jednoho pytle, což znamenalo, že kategorie dospělých byla spojena s dorostem a potěrem. Výsledkem pochopitelně bylo několik velkých překvapení, kdy zkušený matadoři neměli šanci proti mladším, ohebnějším a zrakově přece jenom lépe vybaveným dorostencům. A tak až do finále to dotáhl Lukáš „Větší“ Kroužek, který podlehl až pozdějšímu vítězi Markovi „senohrabskému Dylanovi“ Müllerovi, který tak po dlouhé době sesadil z trůnu Martina Pitra. Ten skončil na pěkném třetím místě, následován Tomášem „Vopičákem“ Jiranem a Karlem Schneibergem, na kterého i na pátém místě čekala hodnotná cena (pět litrů vína).

Prázdniny a občasné vysoké teploty byly doprovázeny silnými bourkami a větrem, které se většinou plovárně vyhýbaly. Jinak tomu bohužel bylo v podvečer **23. srpna**, kdy **silná bouře zanechala na plovárně spoušť**, a především zlomila velkou, starou a dutou vrbu za loděnicí. Její pád naštěstí nikoho nezranil a štěstí měla rovněž loděnice, vedle níž celý strom těsně dopadl. Bohužel jedna z větví částečně prorazila střechu loděnice, kterou bude nutno provizorně opravit. Většinu spadlého stromu jsme s velkou pomocí Jirky Halíře odstranili, avšak hlavní ulomený kmen byl pokácen povolanejšími, které nám velmi rychle a operativně zajistila paní starostka Jana Svašková. Bohužel ještě poměrně velká a silná větev zůstala zaklíněna do jiného stromu na břehu Mnichovky a doposud visí přímo nad cyklostezkou. Za loděnicí se rovněž nacházejí další tři podobné kmeny vrby, které v případě větších poryvů větrů ohrožují návštěvníky padajícími větvemi a s ohledem na stav dřevin není možno vyloučit ani pád celého stromu. Na počátku příštího roku by bylo velmi záhodno tyto tři staré stromy ohrožující cyklostezku i mobiliář a návštěvníky plovány odstranit. Podobně by bylo dobré ořezat vrby lemující břeh Sázavy, jelikož jejichž větve se již nahýbají nad spodní plovárenskou loučku a při silných větrech se lámou a padají, čímž často ohrožují návštěvníky. I zde by byl velmi prospěšný odborný zásah arboristy.

V průběhu celého roku jsme postupně s paní starostkou Janou Svaškovou připravovali **projekt revitalizace a obnovy mobiliáře dětského hřiště a plovárny**, který je již v havarijním stavu a ohrožuje zdraví návštěvníků a především dětí. Postupně vznikl projekt se společností Hřiště pod květinou s.r.o., který byl **23. září** dokončen a v současné době je připraven, včetně rozpočtu k realizaci. Naším úkolem tedy bude, společně s novým zastupitelstvem, se pokusit o zajištění financí a faktickou realizaci, která je s ohledem na žalostný stav hracích prvků nanejvýše žádoucí již v následujícím roce.

V letošním roce uplynulo již těžko uvěřitelných deset let od smrti našeho kamaráda, přítele a velkého milovníka plovárny, a především zlenického hradu, Tomáše Durdíka. Proto se každoročně s našimi přáteli ze Sdružení pro ochranu

kulturního dědictví – Zlenice z. s. scházíme okolo data jeho úmrtí (20. září) v hradním paláci u symbolického pietního místa, kde krátce zavzpomínáme na tuto charismatickou a mimořádnou osobnost, která nás tady na hradě i v podhradí dlouhá léta doprovázela. V letošním roce jsme se na hradě Zlenice sešli **24. září**, a vedle **vzpomínky na Tomáše Durdíka** jsme obnovili a opravili pamětní desku v okně přízemí hradního paláce, která byla poničena vandaly.

Rovněž **24. září jsme ukončili plovárenskou sezónu**, jelikož závěr léta se v letošním roce mimořádně nevydařil. Celé září i říjen jsme očekávali oblíbené babí léto, ale bohužel se dostavily spíše deště a chlad. Ke koupání to příliš nelákalo, a tak jsme se rozhodli k **vytažení koupacího vorku** z vody a jeho uložení k zimnímu spánku. Bohužel při rozebírání mola jsme zjistili, že nosné trámy jsou již za hranicí životnosti a rovněž i impregnovaná prkna jsou v mnoha případech poškozená, což jsme zjistili i v průběhu sezóny, kdy bylo nutno průběžně některá prkna opravovat. Je tedy zřejmé, že příští rok nás čeká bohužel nutná investice do dřevěných prvků koupacího mola. Jistou údržbou bude muset projít i kovová konstrukce a barely, jelikož do některých barelů nám teče voda.

Poslední tečkou za letošní sezónou potom byla služba na přívozu na státní svátek 28. října a následné tradiční **vytažení převoznické lodi z vody** a uložení k zimnímu spánku, které se tentokrát uskutečnilo **v sobotu 29. října**. Tato závěrečné plovárenské akce, která je do jisté míry i společenskou událostí, se zúčastnilo značné množství našich členů, ale i příznivců a kamarádů, kteří nám s úklidem převoznické lodi, ale i dalšími aktivitami v průběhu roku, vždy rádi pomohou.

Převozníkům však ještě zcela neskončila sezóna, jelikož se někteří zástupci našeho spolku v sobotu **12. listopadu** zúčastnili **srazu převozníků v Luhu pod Branovem** na řece Berounce. Přívoz mezi Senohraby a Zlenicemi bude v roce 2024 slavit sto let od žádosti o koncesi na provoz zdejšího přívozu, a proto se domníváme, že bychom v tomto roce měli opět uspořádat tuto společenskou akci u nás na senohrabské plovárně.

Faktickým ukončením našich spolkových aktivit a definitivní tečkou za šestadvacátou plovárenskou sezónou se potom stala závěrečná členská schůze našeho spolku, která se uskutečnila **19. listopadu** na již tradičním místě pohostinského zařízení Baštína na senohrabské plovárně.

Po stručném přehledu našich letošních aktivit a nastínění kroků nezbytně nutných k realizaci v příštím roce i dlouhodobých výhledů na aktivity našeho spolku je nutno závěrem především poděkovat všem osobám. Je zcela zřejmé, že na některé zapomeneme, tudíž prosím, ať si to neberou osobně. Děkujeme samozřejmě i jim. V první řadě nesmírný dík a respekt k našim lázeňským, které prakticky za hubičku zastávají sedm dní v týdnu krajně nevděčnou práci, bez které by nebylo možno udržovat plovárnu v chodu. Pravidelná a nikdy nekončící starost o celý areál, mobiliář, květiny, ale především sociální zařízení. Nezbytné

nákupy hygienických potřeb, jejich neustálé doplňování, udržování v čistotě a pořádku společné plovárenské prostory a starost o naše hosty, která často přerůstá ve zdravotnickou a záchranářskou službu. Každodenní kontakt s našimi návštěvníky je skutečně vysilujícím a krajně nevděčným údělem, spojeným ještě s nepříjemnou nutností dlábit z návštěvníků peníze, jelikož dobrovolné příspěvky od návštěvníků jsou s výjimkou výjimečných dobrovolných darů jediným zdrojem našich příjmů. Právě díky nim je možno zajišťovat provoz. Vstup na plovárnu je bohužel stále nezaplatněn, a tak na nevděčné práci našich lázeňských fakticky stojí a padá existence naší plovárny i její fungování. Nesmírně samozřejmě děkujeme i našim sponzorům, kteří nám pravidelně přispívají na naši činnost, a velké díky i našim mecenášům, kteří nám poskytují i velmi velkorysé příspěvky. Vedle letošních svatebčanů Jakuba Jungwirtha a Šárky Pokorné musím jmenovitě poděkovat za velkorysý dar, který nám zaslal pan Tomáš Bičák se svojí milou paní. Velice děkuji našemu novému převozníkovi, Jirkovi Kuffnerovi, který se nelehké úlohy Matesova nástupce ujal s bravurou a bezproblémově zapadl do našeho kolektivu. S grácií a spolehlivostí prošel celou náročnou sezónou a doufáme, že u něho prvotní nadšení nad výkonem tohoto řemesla záhy nevystřídá racionální vystrážlivost nad jeho neefektivností. A nesmíme ani zapomenout na ty, kteří nám pomáhají přívaz udržet v chodu a za naše stálé převozníky zaskočí, když je třeba. Zde je nutno jmenovat především Pepu a Věrku Hoffelnerovi a jejich kluky Petra a Honzu, či Tomáše Hnátku s Veronikou Hnátkovou. Velké díky směřují všem těm, kteří nám pravidelně, neokázale či příležitostně přijdou pomoci s čímkoli či přiloží ruce k dílu. Je to pro nás velká pomoc. Již několik let nám s činnostmi pravidelně pomáhají kamarádi z okruhu našich známých, a především stále častěji mezi nás zavítají i senohrabští. To nás velmi těší. Jmenovitě bych však chtěl poděkovat Jiřímu Halířovi. Krutým osudem stíhán nás i v letošním roce zásoboval velkorysími sponzorskými dary, věnoval a zavezl květinovou výzdobu, dodával nezbytný spojovací materiál či hygienické prostředky, věnoval nám široký sortiment potřebného a kvalitního nářadí, zajistil výrobu a instalaci různých plovárenských doplňků a pravidelně fakticky i fyzicky pomáhal při nezbytných plovárenských činnostech. Jirkovi opravdu a upřímně děkujeme a doufáme, že mezi námi alespoň na chvíli přišel na jiné a veselejší myšlenky. Poděkování rovněž patří zástupcům obecního zastupitelstva, především končící starostce Janě Svaškové a místostarostovi Milanovi Krautovi. Po celou dobu dvou funkčních období byla spolupráce s obcí na zcela nadstandardní úrovni. Kromě pravidelného příspěvku na naši činnost ve výši 10.000,- Kč ročně se podařilo zrealizovat řadu projektů souvisejících s revitalizací, obnovou a údržbou plovárenského mobiliáře. Do převoznického domečku byl zaveden elektrický proud z nového rozvaděče, byla kompletně vyměněna elektroinstalace a vyrobeny a umístěny nové okna a okapy. Nefunkční sociální zařízení bylo napojeno na nově realizovanou čistírnu odpadních vod, obec přispěla na realizaci nového oplocení, s obcí jsme se

spolupodíleli na vydání knihy o historii Senohrab a pro obec jsme vytvořili a legislativním procesem prohnali obecní znak a vlajku. Vedle realizovaných aktivit jsme s obcí připravili projekt na instalaci nových herních prvků a mobiliáře plovárny a průběžně vzniká projekt rozsáhlejší obnovy, dostavby a revitalizace lázeňského areálu, jehož realizace se bez spolupráce s obcí, coby vlastníkem, neobejde. Doufejme, že nové zastupitelstvo zůstane našemu spolku nakloněno a najdeme společnou řeč i cestu k rozvoji tohoto našeho milovaného a kouzelného místa. Janě Svaškové i Milanovi Krautovi potom osobně děkuji i za vynikající každodenní spolupráci, jelikož kdykoli jsme se na ně obrátili s prosbou o pomoc, vždy nám naslouchali a pomohli situaci řešit bez ohledu na to, zda byl víkend či svátek.

Výše jsem naznačil, jak důležitá je tady u vody parta, vzájemný respekt a pomoc. Proto bych chtěl na závěr poděkovat rovněž osazenstvu zdejšího pohostinského zařízení, které nám, kromě toho, že se zde občas máme možnost napít, ohřát či usušit, pravidelně pomáhá s drobnými, ale krajně potřebnými především logistickými činnostmi. Vzájemná symbióza a bezkonfliktní spolupráce zdejší restaurace s plovárnou a naopak, je zárukou spokojenosti všech návštěvníků. A především, bez restauračního zařízení se prakticky nic nedomluví.

V neposlední řadě nemohu zapomenout na ty, kteří svým potem a mozoly toto místo zachránili a vdechli mu nový život, tedy zakladatelkám a zakladatelům našeho spolku. Moc děkujeme, že se máme o co starat a máme místo, kam se rádi a s láskou vracíme. A samozřejmě zavzpomínejme na ty, kteří nás letos navždy opustili, také tady po sobě zanechali pěkný kus práce.

Přeji si, aby příští rok byl alespoň stejně tak dobrý, jako ten letošní a hlavně, abychom se tady zase všichni spolu mohli potkávat i v nastávající dvacáté sedmé plovárenské sezóně.

Tato výroční zpráva byla předložena a schválena na **členské schůzi** členů a příznivců Spolku **19. listopadu** roku 2022 v restauraci Baštírna na senohrabské plovárně.

15. prosince – poslední rozloučení s Martou Přibíkovou

*Loučím se s vámi, přátelé milí,
ruky stisk dnes už vám nemohu dát.
Srdce mi doledukle, odcizily síly,
loučím se s každým, kdo měl mne rád.*

S obrovským zarmoucením oznamujeme všem příbuzným, přátelům a známým,
že navždy odešla naše milá maminka, babička a prababička

paní

Marta Přibíková

Opustila nás ve věku nedožitých 82 let 7. prosince 2021 dopoledne.

Za pozůstalé:

Jitka a Miloš
dcera s přítelem

Jan a Monika
syn s manželkou

Martin a Petra
syn s manželkou

Hana, Martina, Johana, Ema, Mariana Agáta, Tereza, Lucie
vnučky

Vojtěch, Anna, Marie, Vanda
pravnoučata

Lenka
sestra s rodinou

Poslední rozloučení se koná ve středu 15. prosince ve 13.00 hodin v kapli sv. Václava
na Vinohradském hřbitově, Vinohradská 294/212, Praha 10.

Zároveň uctíme památku jejího manžela pana Jaroslava Přibíka,
který zemřel 9. listopadu 2021.

Prosíme na obřad se dostavte v dostatečném předstihu.

Vzpomínka na Martu Přibíkovou

Na konci uplynulého roku jsme se museli během necelého měsíce navždy rozloučit s paní Martou Přibíkovou i jejím manželem, panem Jaroslavem Přibíkem, nerozlučnou dvojicí, spojenou s naší obcí po dlouhou řádku let. Přestože málokdo Martičku s Járou, obklopené početnou, rozvětvenou a milovanou rodinou, v Senohrabech neznal, věnujme jim tichou vzpomínku a připomeňme si stručně jejich pestrý život, který obohatil a potěšil mnohé z nás.

Byť ani jeden z nich nepocházel přímo ze Senohrab, stala se jim zdejší obec vpravdě druhým domovem. Marta, pocházející původem z pražských Košíř, sem od malička jezdila se svou rodinou do trampského srubu. Zde se zrodil její vřelý vztah i znalosti této nesmazatelné kapitoly vývoje senohrabské zástavby v meziválečném období a její sportovně založený otec jí zase dal do vínku vášeň pro sport, turistiku a především fair play. Jihočech Jaroslav byl zase usilovným stavitelem zdejší chaty, kde společně strávili podzim svého života a setkávali se nejen se svou rodinou. Nevelká nemovitost totiž za ta dlouhá léta hostila, bavila, rozveselila, ale často i nenásilně poučila zástupy kamarádů a přátel, kteří sem rádi docházeli a neradi odcházeli. Přes veškeré starosti a zdravotní problémy, které postupně doléhaly na Jaroslava a posléze i na Martu, byla chata v Rekreační ulici jedním z hlavních center zdejšího kulturního společenského života a setkávání lidí, kteří si měli o čem povídat. Vždy obětavá, energická, milá a rázná hostitelka totiž měla ještě jednu mimořádnou vlastnost, kterou byla neustálá touha po poznání. Takovou si ji budu navždy pamatovat já, jelikož

jsem měl to velké štěstí, narazit na ni prakticky okamžitě poté, co jsem se o nějakých Senohrabech dozvěděl.

Marta sice vystudovala stavební průmyslovku a ve stavitelství pracovala, ale její velkou vášní byla především historie. Jak jsem záhy jako jednatel této společnosti zjistil, byla dlouhá léta jediným senohrabským členem Společnosti přátel starožitností, tradičního spolku založeného již v roce 1888 za účelem pěstování historické vlastivědy a ochrany i poznání našeho národního kulturního dědictví. Málokdo o historii naší obce věděl víc a zároveň byl ochoten této nesmírně časově náročné činnosti věnovat svůj drahocenný čas. Stala se postupně kronikářkou obce a především doplňovala a třídila zdejší nepřehledný archiv. Tuto její mravenčí práci jsme nesmírně ocenili v době, když jsme připravovali informač-

Dojemné setkání dvou starých pardálů Jardy Přibíka a Franty Dostála s blahosklonným úsměvem Marty Přibíkové na koncertě Jany Koubkové v červnu roku 2018 na senohrabské plovárně.

ní mapu a především knížku o historii obce. Pravidelná páteční setkání autorského kolektivu pro mě byla nezapomenutelná především díky naší drahé Martě, která z různých koutů obecního úřadu tahala staré fotografie, dokumenty či jiné materiály, k nimž byla potom schopna dlouhou dobu zasvěceně hovořit. Obávám se, že s její osobou tato kolektivní paměť obce navždy zmizí. Podobný pocit jsem měl z její agendy, která vznikla v době jejího dlouholetého působení na stavebním odboru v Senohrabech.

Svoji vášeň o historii a archeologii postupem času rozvíjela, a tak jsme se setkali

na Univerzitě třetího věku. Je zcela logické, že postupně rostoucí poznání zdejší historie a památek přivedlo Martu k publikačním aktivitám především v Senohrabské hlásce, jejichž závěrem bylo spoluautorství na již zmiňované monografii obce dokumentované historickými fotografiemi a pohlednicemi. A přidal bych ještě několik osobních vzpomínek. Díky dlouholeté spolupráci s Martičkou na společném poznání věků dávno minulých jsem postupně objevoval, že neexistují pouze velké celostátní dějiny, ale potěšení i uspokojení lze nalézt i v cílených konkrétně problémově a regionál-

ně zaměřených sondách do mikrohistorie. Jako artefaktolog, historik, archivář, spoléhající na alespoň částečně uchopitelnou pramennou základnu, jsem objevoval kouzlo orální historie, která je dnes již zavedená, populární a bez níž bychom často dějiny dvacátého století vůbec nebyli schopni uchopit. V tomto mi byla Marta skutečným průvodcem a já posluchačem. Nesmírně jsem si vážil a těšil se na chvíle, kdy jsem mohl sedět u nich na terase, na obecním úřadě, v restauraci, ale snad nejraději u nás na plovárně, u řeky, a naslouchat. Škoda je, že těch chvil bylo nějak málo.

Bude nám chybět. A časem, až například zase budeme potřebovat pomoci s další knížkou o Senohrabech, zjistíme, že chybí stále více, respektive není, kdo by ji nahradil. Budou nám oba chybět, jelikož spolu nerozlučně prošli více jak šedesát let, tedy dvě generace. To zas v historii jedné středočeské vísce není až tak dlouho, ale podstatnější je, že nám tady za tu dobu zanechali kupu dobré práce, nápadů, vzpomínek a příjemností na celá staletí.

Čest jejich památce, a díky za velkou inspiraci vaším životem.

Vojtěch Kašpar

4. března – nové pohledy od Petra Hoffelnera

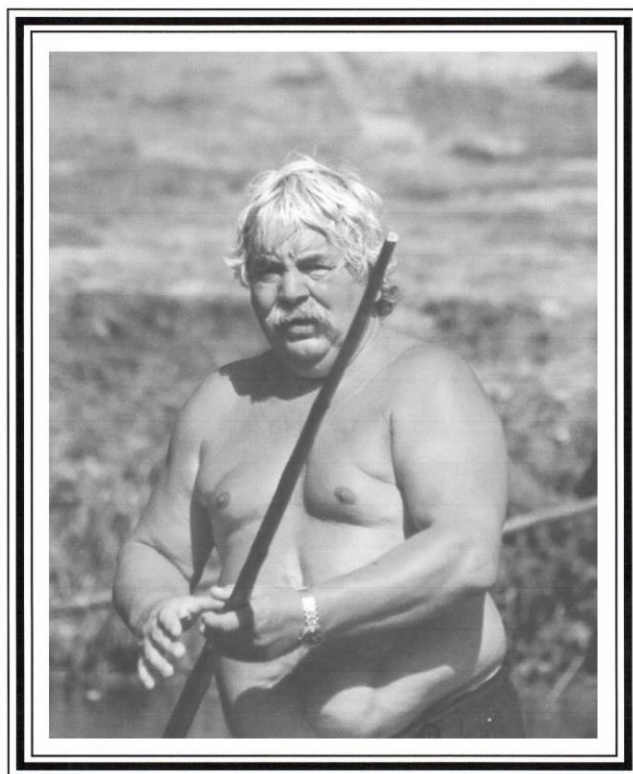

Přívoz s hastrmanem Pepanem

Rozkvetlá plovárna

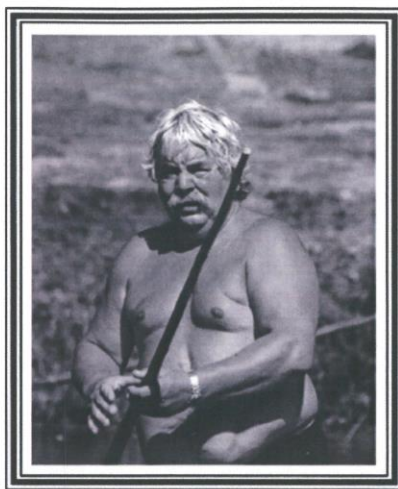
10. března – zemřel Vladimír „Mates“ Matoušek

Za legendárním Vladimírem „Matesem“ Matouškem

Před zahájením další plovárenské a převoznické sezony nás bohužel postihla velmi smutná zpráva, že 10. března dopravil legendární Vladimír „Mates“ Matoušek, převozník tělem i duší, svou vratkou bárku na druhý břeh řeky, z něhož již bohužel není návratu.

Zemřel ve věku svých nedožitých devětašedesátých narozenin, tedy poměrně brzy na vkus dnešní doby. Když byl na podzim (tentokrát ne-tradičně ještě před ukončením sezóny) hospitalizován v benešovské nemocnici, nepřikládali jsme tomu větší význam. Na podzim se do zdejšího špitálu uchyloval pravidelně již několik let, podobně jako recidivisté na zimu do tepla vyhřátých věznic. Již několikrát po něm sahala smrt, ale vždy s neměnnou pravidelností na jaře vstal a byl zase u vody. U vody, kterou tolik miloval a která mu dodávala sílu. Pamatuji si, jak v jednom rozhovoru svou lásku k vodě zcela krystalicky a přímočaře sám definoval: „Já jsem k té řece nějaký přičarovanej“.

Patřil k senohrabskozlenickému přívozu a zdejší plovárně dlouhá léta prakticky od počátků. Tady vyrůstal, dospíval, pomáhal jej znovuzakládat, obnovovat a především dlouhá léta provozovat. Byl živoucí legendou a nedílnou součástí zdejšího údolí a jeho sláva se nesla Posázavím (a ještě dále) podobně jako jeho zvukný hlas. Ten si nepochybně pamatovali všichni, kteří na toto místo někdy zavítali. Ostatně humorných historek o špatně slyšícím převozníkovi bychom mohli povyprávět desítky. Vždyť snad i díky němu vzniklo pověstné sousloví „Mávejte nahlas“, kterým se přivolává zdejší přívoz.

Přívoz i plovárna v osobě Matesa přišly nejen o všeobecně známou ikonu, ale i o pracovitěho a spolehlivěho člověka. V posledních letech už sil ubývalo, ale odsloužit někdy dlouhé dubnové či říjnové dny v sychravém a nevlídném počasí na břehu řeky zdraví rozhodně nepřidá. Když se k tomu připočítá dlouholetá práce na dráze v hostivařském lokomotivním depu a při vlakových havárách, nelze se divit jeho podlomenému zdraví. Přes zdravotní komplikace však pravidelně kráčel či na kole

sjížděl k vodě a v poslední době již s vypětím všech sil nadále převážel zájemce přes řeku.

Jako jeho dlouholetý parťák jsem si poslední dobou stále častěji vybavoval jeho slova, když mě zaučoval do převoznického řemesla. Shrnu to opět jednoduše a lakonicky: „Bolí to, když se to učíš a potom když seš starej.“. Kromě jeho nezapomenutelných a po řece plujících hlášek a humorných příběhů, které budeme ještě dlouhá léta poslouchat v pohostinských zařízeních či u táborových ohňů, bych rád zmínil jeho vztah k dětem. Některé se ho pochopitelně s ohledem na hlučnost bály, ale drtivou většinu si získal svou laskavostí a schopností s nimi bezproblémově

komunikovat. A pamatuji si jej do pozdního věku. Vždyť nedávno mi jeden postarší pán na lodi vyprávěl o strachu z koupání v Sázavě, když mu kdysi dávno jeden převozník s rozpáraným břichem líčil, že mu to udělal zdejší krokodýl.

To byl celý Mates. Bohužel byl. Poslední léta jsme se na přívozu střídali jako v hospodě, krátký a dlouhý týden. Téměř pravidelně se mě poslední léta lidé ptali. A co starý pán, jezdí ještě. Tak to je dobře, to jsme rádi. Na mě si nikdo nevzpomněl, ale zda Mates je v pořádku, zajímalo každého. Tak teď bohužel musím lidem sdělovat, že to vůbec není v pořádku.

Prakticky v tomtéž týdnu, co nás navždy opustil, se objevil na jeho lavičce pod lípou u převoznického domečku obrázek s jeho portrétem, který mu namalovaly děti. Dnes a denně mu tam děti nosí kamínky a kytičky. Objevily se tam svíčky a lucernička. Při pohledu na druhý břeh vidím dvojici lidí, jak jdou zapálit svíčku na nájezd na zlenické straně přívozu. Večer někdy svítí svíčky na obou březích a je to velmi silný zážitek. No kdo z nás to bude mít. A doufám, že to Mates vidí. Tak tedy drazí kamarádi a přátelé od vody, po tvé milované Zlaté řece ti, Vládo, posíláme díky za tvé služby i za společné chvíle u vody a doufáme, že se spolu zase setkáme tam na konci světa v Šedých přístavech.

P. S.: Po zveřejnění jeho úmrtí přišly po sociálních sítích stovky projevů soustrasti. Vybral jsem snad jeden z nejvýstižnějších: Ach jo. Jakou měl radost, když mi mohl očistit špinavý zadek. Matýsku, odpočívej v pokoji.

Vojtěch Kašpar

duben . 2022

1. dubna – výstava Pepy Hoffelnera v restauraci u Andělů

Lidé okolo nás

MÍT SVŮJ PORTRÉT Vernisáž prortrétů 1.4.

(není to apríl)

U Andělů 1.-10.4.2022

v prostorách restaurace

prodejní výstava portrétů

formátu 40x30cm orig.olej portrét za 1000,-kč

prosba k zájemcům: zda by bylo možné
obraz vyzvednout v neděli 10.4. 13-15hod.

Děkuji Hoffelner

2. dubna – spouštění lodě na vodu

**Muži na
cestě k řece**

**Věrka Hoffelnerová
mezitím ušila nové retro
podprdelníky**

10. dubna – první jarní přívozy

**Krásná jarní
neděle**

3. května – novinky na Baštírně

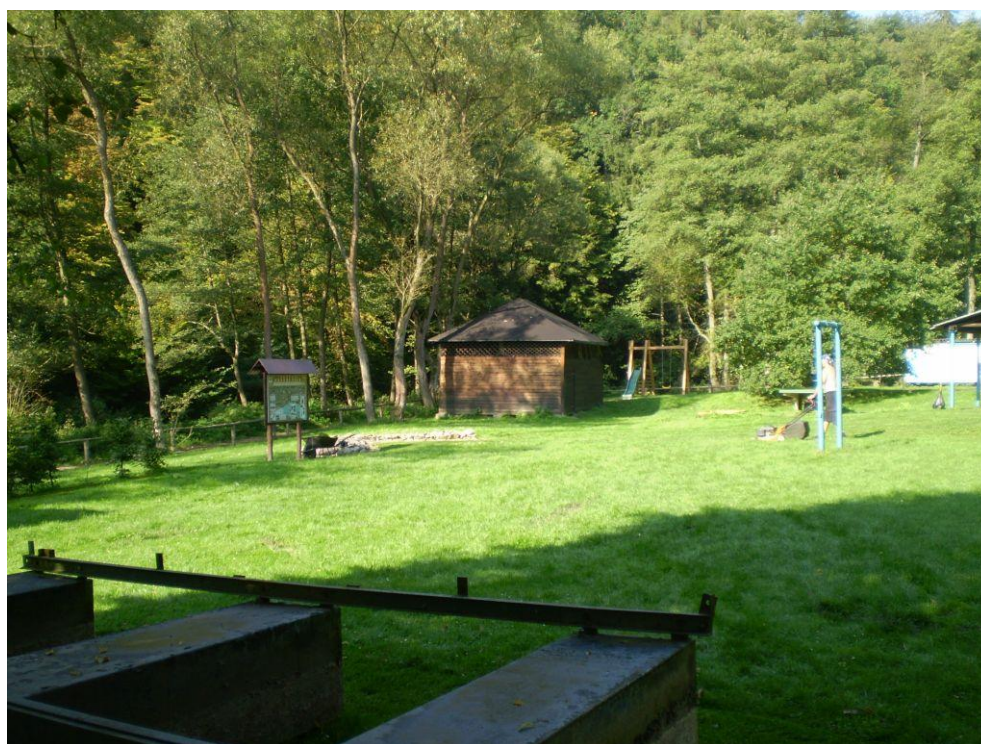

**Rozšíření sezení nás přivedlo na
myšlenku doplnění plotu mezi
Baštírnou a plovárnou**

7. května – nový informační panel

Stará konstrukce panelu musela být po více než deseti letech nahrazena

Starou vzal na podzim roku 2021 vítr

11. května – nový převozník Jirka Kuffner

Jedna z prvních jízd

14. května – zahájení plovárenské sezóny

**Koupací
ponton opět
na vodě**

28. května – Matesova poslední plavba

Příprava na poslední vyplutí

Odpočivej v pokoji v peřejích Zlaté řeky

3. až 5. června – Narožky na břehu Sázavy

V předvečer hlavních oslav se hrálo bez elektřiny

Střešovická kramle na scéně

Vděčné diváctvo

Devadesátka znamená Fidelovu šedesátku

Tři čtortory na Sázavě

8. června – nové magnetky od Zdeňka Hofmana

13. června – zasedání Středočeské archeologické komise

Jednání se zúčastnila i paní starostka Jana Svašková

14. června – nové aktualizované cedule u přívozu

PŘÍVOZ

PROVOZNÍ DOBA:
DUBEN, KVĚTEN A ŘÍJEN – sobota, neděle a svátky 10:00-18:00
ČERVEN, ČERVENEC, SRPEN A ZÁŘÍ – každodenně 10:00-19:30
(v neděli pouze do 18:00)

PŘÍVOZ MIMO PROVOZNÍ DOBU:
pouze po objednání tři dny předem
na e-mailu kaspar@archaia.cz
V zimních měsících (listopad-březen)
PŘÍVOZ NEJEZDÍ

JÍZDNÉ
Děti, kočárky a psi na vodítku **5 Kč**
Dospělí nebo kolo **10 Kč**

Provozovatel přívozu:
Spolek pro senohrabskou
plovárnu a přívoz,
IČ 65994353,
se sídlem Senohraby,
Příčná 61, 251 66 Senohraby

Další kontakty a informace
na převoznickém domku v areálu říčních lázní.

www.plovarna-senohraby.cz
FB profil: Říční lázně Senohraby

STANOVÉ TÁBOŘIŠTĚ ZDE

PŘÍVOZ

PROVOZNÍ DOBA:
DUBEN, KVĚTEN A ŘÍJEN – sobota, neděle a svátky 10:00-18:00
ČERVEN, ČERVENEC, SRPEN A ZÁŘÍ – každodenně 10:00-19:30
(v neděli pouze do 18:00)

PŘÍVOZ MIMO PROVOZNÍ DOBU:
pouze po objednání tři dny předem
na e-mailu kaspar@archaia.cz
V zimních měsících (listopad-březen)
PŘÍVOZ NEJEZDÍ

JÍZDNÉ
Děti, kočárky a psi na vodítku **5 Kč**
Dospělí nebo kolo **10 Kč**

MÁVAT NAHLAS!

Provozovatel přívozu:
Spolek pro senohrabskou
plovárnu a přívoz,
IČ 65994353,
se sídlem Senohraby,
Příčná 61, 251 66 Senohraby

Další kontakty a informace
na převoznickém domku v areálu říčních lázní.

www.plovarna-senohraby.cz
FB profil: Říční lázně Senohraby

18. června – koncert na plovárně

SENOHRABSKÁ PLOVÁRNA - so 18. června 2022

Love THE 80's

ULTRAPUNK

garage & tony ducháček

MCH BAND
MIKOLAS CHADIMA - CZECH ALTERNATIVE MUSIC

**SPOLEK PRO SENOHRABSKOU PLOVÁRNU
A PŘÍVOZ VÁS ZVE
DO AREÁLU ŘIČNÍCH LÁZNÍ
SENOHRABY - POSÁZAVSKÁ 225**

**SOBOTA 18. ČERVNA 2022
START 15.00 HOD**

**VSTUP VOLNÝ
DOBROVOLNÝ PŘÍSPĚVEK
PRO MUZIKANTY VÍTÁN**

**VÍCE NA: WWW.PLOVARNA-SENOHRABY.CZ
FOTO: FRANTIŠEK DOSTÁL**

Ultrapunk – orchestr Týřovský pánů

Ultrááááá

Sobotní idylické hudební odpoledne

Výstavba z historie účinkujících kapel na lázeňských kabinách

Legenda alternativní scény – Mikoláš Chadima

MCH Band

Tony Ducháček: „Kudy se jede na Detroit?“

Již celkem zaplněná plovárna přivítala Garáž nadšeně

Tony Ducháček a Garage

Na závěr večera tančila již celá plovárna

27. června – popularizace plovárny na Aktuálně.cz

Jako z Rozmarného léta. V 90. letech málem zanikla, dnes plovárnu u Prahy lidi milují

1. srpna – oprava a nové ploty u Baštírny

Oprava plotů nad Baštírnou poničených při odvodnění tohoto objektu

**Nové ploty
oddělující
areál Baštírny
od plovárny**

6. srpna – Hláška Cup – 21. ročník turnaje v ping-pongu

Po dlouhých letech
nový šampion
Marek „senohrabský
Dylan“ Müller

**Čtvrté místo
Tomáš „Vopičák“ Jiran**

**I na Karla Schneiberga
zbyla hodnotná cena
(5. místo)**

24. srpna – pád stromu za loděnicí

Loděnice měla tentokrát štěstí

Odstraňování následků

25. srpna – plovárna slouží celebritám

» rozhovor **dnes**

U VODY. Adélu Gondíkovou jsme fotili na plovárně Senohraby. Zdejší lázně byly založeny už v roce 1899.

povídám ještě po odvysílání. Ještěže natáčí jen jednou týdně. Dělat to denně, bylo by to na bláznec.

Jak jste si za studií na konzervatoři představovala svou budoucnost?
(pro pobavení pateticky zadeklamuje) Charakterní herečka.

A vážně?

Jaké já jsem měla ideály? (pár vteřin popřemýšlí) Ne že bych musela dobýt svět, ale v divadelní scéně mi nejvíc imponovaly typy paní Medřické, Hlaváčové, Galatíkové. Ty, které dokázaly hrát charakterní role a současně i komické. Nestala jsem se jednou z nich, vítr mě zavál jinak, ale vlastně mi to vůbec nevadí.

jaře zavola: „Je tu bezvadný pořad a ty jsi z toho rádia vymluvená, takže myslím, že to je přesně pro tebe.“ K tomu dodal: „Budeš si tam povídat s manželkami, to tě bude bavit.“

Na internetu jsem zkoukl pár zahraničních verzí. Ženy tam sázejí na své muže, jestli dokážou splnit různé bizarní úkoly.

Ve světě to obvykle točí s lidmi z ulice, tudíž i úkoly jdou na krev, protože se hraje o opravdu veliké peníze. Naše verze je odlehčenější, legračnější, aktéři jsou známé tváře a vysoutěžené peníze jdou na charitu. I když se natáčení odehrálo ve strašném kalupu několika dní a takhle unavená jsem snad ještě nikdy nebyla, říkala jsem pak doma Jirkovi: Jo, stálo mi to za to.

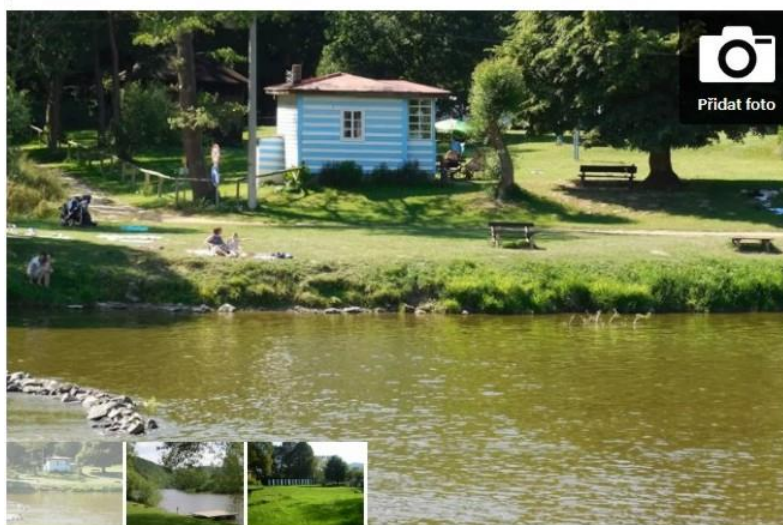
Točili jste na jaře, vysílá se až teď. Snad se vám některé VIP tváře mezitím nerozejdou...

Vtipné je, že tehdy měly dva páry před porodem. Noidova přítelkyně má už čtyřměsíční holčičku, podobně i manželka Davida Gránského. Eva Burešová zase v době natáčení řešila, kdy a jak těhotenství oznámit. To máme celkem tři nové potomky.

Víte, co mě napadlo? Že kdybyste tu show nemoderovala, určitě by vás tam zkoušeli zlanat s vaším mužem Jiřím Langmajerem jako soutěžní pár. Ale Jirka by do toho asi nešel.

K rozhovoru do magazínu Mladé fronty se nechala fotografovat Adéla Gondíková na naší plovárně

27. června – popularizace plovárny na kudyznudy.cz

Letní sporty

Plovárna Senohraby

koupaliště lázně Senohraby Sázava Mnichovka středověk hrad
potok Rakousko-Uhersko Zlenice

Místo soutoku Sázavy s potokem Mnichovka sloužilo již od středověku k očištění a hospodářskému provozu obyvatel zdejších dvou hradů situovaných přímo nad plovárnou. Na konci 19. století zde vznikly říční lázně s nezaměnitelným koloritem a půvabem, které fungují dodnes.

1. září – plovárna na začátku školního roku ve fotografiích

Takto zachytil plovárnu na počátku září Richard Homola

4. září – plovárna v závěru sezóny

**Za spokojeností návštěvníků
stojí naše drahé lázeňské –
DĚKUJEME
(a nevěřte všemu,
co na nich píšou)**

9. září – povídání o plovárně na rádiu Zet

Dopolední host

**Archeologem jsem toužil být od malička, říká
Vojtěch Kašpar**

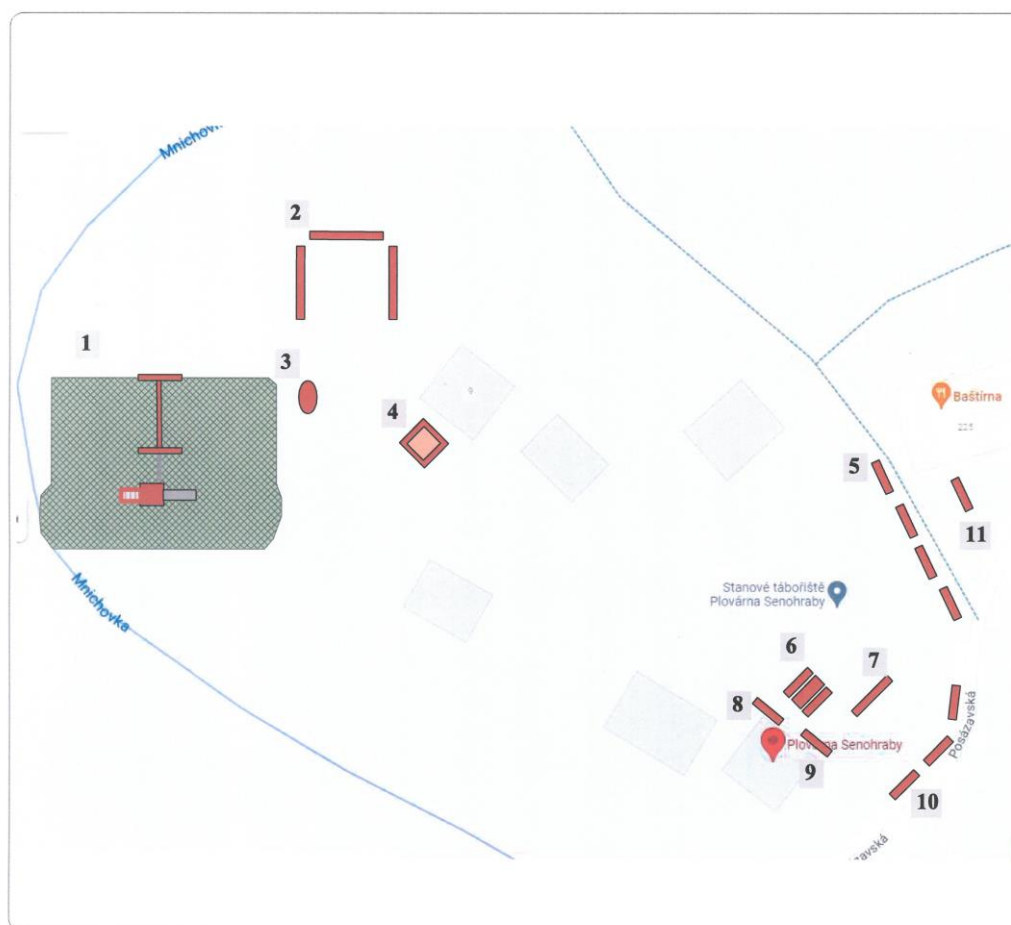
12. září 2022 15:51, Yvetta Hynčicová

Před natáčením

„Plovárna a zlenický hrad byl takový startovací modus mého úplného začátku. Coby bojovník s pubertou jsem čundroval po českých hradech a zříceninách a ta zlenická se mi líbila. Líbilo se mi i to, že v místním kiosku mi prodali pivo s dovětkem, že to mám jít vypít nahoru na hrad. Tak jsem se rozhodl, že budu dělat v létě archeologický výzkum a budu tam kopat,” vzpomíná archeolog Vojtěch Kašpar, který byl dopoledním hostem Rádia ZET.

23. září – finální podoba projektu rekonstrukce mobiliáře

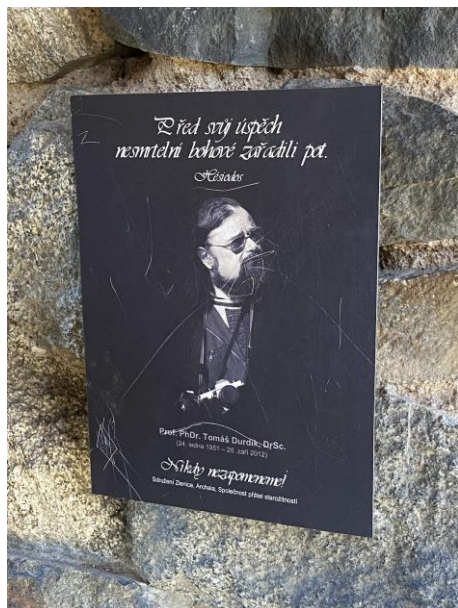
24. září – konec lázeňské sezóny

Po rozebrání pontonu
je zřejmé, že příští
rok musíme udělat
nové podlážky

24. září – deset let od smrti Tomáše Durdíka

Při vzpomínce byla vyměněna
poničená pamětní deska

10. října – poslední rozloučení s Vlastičkou Rousovou

Rychle po sobě jsme se rozloučili s Pavlem Rousem a Vlastičkou Rousovou
NEZAPOMENEME, VZPOMÍNÁME A DĚKUJEME

22. října – konec úmorného sekání

**Letos 12 x traktorem
a 8 x křovinořezem**

29. října – konec provozu přívozu

S nájezdem na senohrabskou stranu

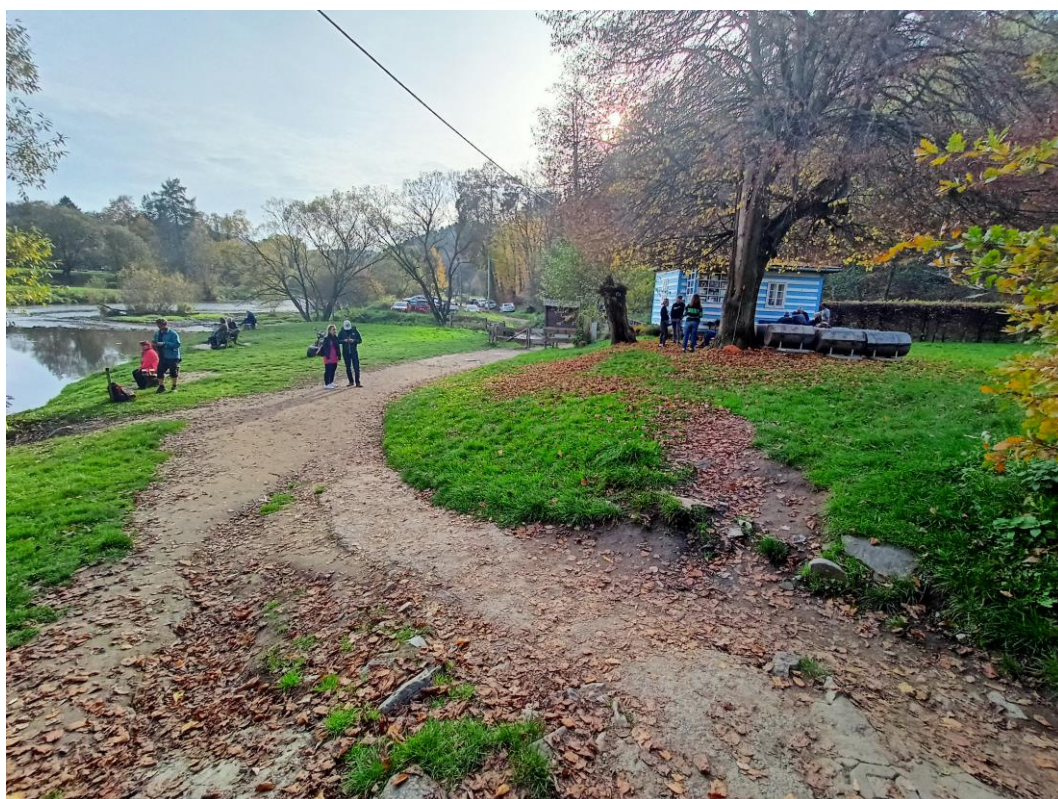
Táhni

Před závěrečnou očišťou

Uložení k zimnímu spánku

Příjemná podzimní idylka

12. listopadu – setkání převozníků v Luhu pod Branovem

**Hostitelé srazu s naší převoznicí Věrkou Hoffelnerovou
před pamětní síní Oty Pavla**

Věra Kadlecová obklopena manžely Brabcovými

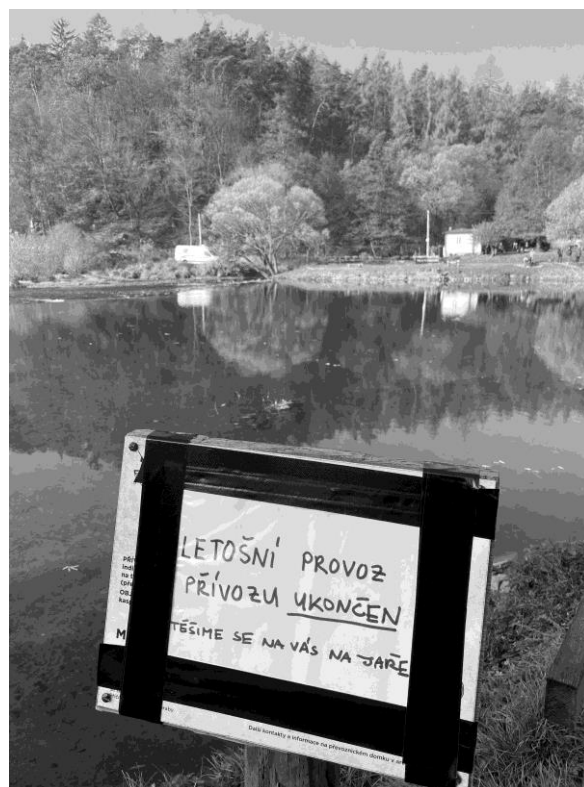
19. listopadu – členská schůze spolku

**Výbor Spolku pro senohrabskou plovárnu a přívoz
vás zve na členskou schůzi, která se bude konat
v sobotu 19. listopadu 2021 od 14.00 hod ve vyhlášené
osvěžovně BAŠTÍRNA přímo na senohrabské plovárně**

Na programu schůze bude:

- 1) Přivítání, kontrola usnášeníschopnosti a schválení programu členské schůze
- 2) Volba předsedajícího členské schůze
- 3) Volba zapisovatele, skrutátorů a ověřovatelů zápisu členské schůze
- 4) Vzpomínka na naše členy Vlastu Rousovou a Vladimíra Matouška
- 5) Informace o složení stávajícího statutárního orgánu spolku (výboru)
- 6) Zpráva o činnosti spolku v roce 2022
 - diskuse, hlasování o přijetí zpráv
- 7) Zpráva o hospodaření spolku v roce 2022
 - diskuse, hlasování o vzetí na vědomí zpráv
- 8) Plán činnosti spolku a jeho cíle na příští období
- 9) Informace o členské základně Spolku
 - návrhy nových členů
- 10) Generální diskuse a různé
- 11) Společenský večer

za výbor spolku
Vojtěch Kašpar

s pomocí kolektivní paměti a fotografií Radia Zet, Mladé fronty Dnes, Jiřího Halíře, Zdeňka Hofmana, Josefa Hoffelnera, Petra Hoffelnera, Richarda Homoly, Vojtěcha Kašpara, Romana Kotlána, Jozky Lehmannna, Jana Poledne, Karla Schneiberga, Alice Svaté a Jiřího Trubače

sestavil a sepsal:

Senohraby 2022